

Oko MAGAZÍN

číslo 11 . září 2017 . zdarma

„Nikdy jsem nedovolil, aby mi školní výuka narušovala mé vzdělávání.“

Mark Twain, vlastním jménem Samuel Longhorne Clemens (1835 - 1910), americký novinář, spisovatel a humorista

Fakta • Reportáže • Kultura • Sport • Názory • Komentáře • Příroda • Historie • Rozhovory

MOŘSKÝ PRABUJÓN, NEBO INTELLIGENCE?

Je život na Zemi opravdu jenom dílem náhody, nebo jde o inteligentní plán?

Unikátní přednáška doplněná o filmové i obrazové promítání s naším přispěvatelem do rubriky ZÁHADY, TAJEMNO, VÍRA panem

**Pavlem Kábrtem
proběhne v divadelním sále MZŠ
dne 2. 11. 2017 od 18 hodin.**

Dotazy na přednášejícího jsou samozřejmostí, vstupné je dobrovolné.

SVOBODA UČENÍ

Všichni „vědí“, jak má vypadat škola; každý do ní totiž chodil a stala se přirozenou součástí životů nás všech, její současná podoba zapadá do našeho vidění světa. Nemůže to celé ale vypadat úplně jinak? Možná je čas na změnu...

**Zveme vás na přednášku
spojenou s diskusí, kterou jsme
připravili se
SVOBODOU UČENÍ**

Jedná se již o třetí přednášku na téma vzdělávání.

Po této přednášce však budete ještě více překvapeni, jaké rozdíly jsou mezi tradičním školstvím a inovativními školami. Nenechte si proto ujít ani jediné slovo. Jde o působení na vaše děti, jde o změny, které chceme s veřejností konzultovat, jde o změny, které budeme následně v základním školství prosazovat. Změny jsou nevyhnutelné, je jen otázkou času, kdy nastanou a zda se budou týkat i Vašich dětí v ZŠ. A to můžete ovlivnit právě Vy, rodiče.

**Přijďte 12. 10. 2017 v 18 hodin
do divadelního sálu MZŠ.**

Vstupné je dobrovolné, z přednášky bude pořizován videozáznam.

3	Slovo šéfredaktora	13	Komentáře
4	Oko uvádí na pravou míru	14	Volný čas, zábava
5	Aktuálně	14-15	Skautské putování
6-8	Školství a vzdělávání	15	Cestování
9	Z radnice a zastupitelstva	16-17	Veřejný prostor
10-12	Téma	18	Záhady, tajemno a víra
12	Chovatelé	19	Petice

Nás neumlčíte

V minulém čísle Magazínu OKO v článku Netransparentní dotace popsal Petr Duchek hodně podrobně celou záležitost kolem netransparentního a podivného přidělování dotací. Uplynula již delší doba od vyhlášení výsledků, takže bych si mohl říci, že už se tím nebudu nezabývat, stejně s tím nic neudělám, ale já se tím zabývat musím.

Nedávno jsem se seznámil se stenožápisem z 28. zasedání Zastupitelstva hl. města Prahy ze dne 15. června 2017, kde rada města přerozdělila 3 miliardy korun mezi městské části zcela netransparentním způsobem!! Vážení čtenáři, opravdu to stojí za přečtení. Jde o - Tisk Z - 5483, stránky 121-150 na webu hl. města Prahy: http://www.praha.eu/public/78/6c/ee/2480264_786965_zhmp170615.pdf. To byl první impuls, abych se k dotacím ještě vrátil.

Infekce

Bohužel politická moc se šíří mezi politiky jako nějaká infekce. Co si můžou dovolit na magistrátě, to si přece můžou dovolit i na naší radnici. Naše radnice má navíc obrovskou výhodu v tom, že má na radnici protřelého a zdatného zástupce – místostarostu J. Slezáka. Ne nadarmo je ve vysoké politice dlouho, takže přesně ví co a jak, kdy a jak mlžit, popřípadě zatluokat. Dovolím si směle vložit rovnítko mezi dvě velice obdobné záležitosti: netransparentní přidělení dotací na magistrátě = netransparentní přidělení dotací naší radnici. Co mě na tom ale nejvíce děsí, je zneužívání politické moci mocných. Bohužel se poslední dobou stává tento princip v naší malé kotlině jakousi normou. O to je to více alarmující.

A co mě dovedlo k tomuto tvrzení?

Bez grantů a dotací

Tak jako jsme bez finanční podpory realizovali například pro naše seniory zkrácený projekt Sebevědomý senior, zvládli operní recitál, uspořádali přednášky ke vzdělávání atd., tak Spolek OKO požádal bez požadavku na finanční podporu o zařazení dvou akcí do programu „Týden zdraví“. Včas (27. 7.) jsme volali paní Blinkové, referentce odboru školství, kultury a MA21, abychom získali informace, jak postupovat, chceme-li zařadit naše akce do programu. Bylo nám sděleno, že máme poslat krátký popis akcí a ona jej předá k posouzení panu radnímu Jeničkovi a místostarostovi Roušaroví. Tady jsme už poprvé zbystřili. Také jsme dostali informaci, že sobota je již hodně zaplněná, ale středa je

skoro celá k dispozici a v dalších dnech by se ještě nějaký prostor také našel.

Alternativa

Paní Blinková také zmínila možnost začlenění naší akce do akce Spolku Rarášek - „Koloděň“. Samozřejmě po dohodě s Ivou Taške, představitelkou spolku, abychom nenarušovali jejich akci. Vzhledem k tomu, že naše akce tematicky zapadala do „Koloděň“, nebyl problém dojednat s Ivou Taške náš vstup do jejich programu. Za vstřícnost jí tímto ještě jednou děkuji. Ale zpět.

Reagujeme okamžitě

Hned následující den jsme zaslali podklady na naše dvě akce - „**I s handicapem se dá vítězit aneb Cyklistický happening**“ a „**Cvrnkejte s námi**“. V naší komunikaci jsme potvrdili i dohodu s Ivou Taške o časovém začlenění startu naší propagační jízdy do programu „Koloděň“. Skoro okamžitě jsme dostali odpověď od úřednice: „Proberu Váš návrh s panem radním a panem místostarostou a dám Vám příští týden vědět“. To už tady jednou bylo... Za týden přišla odpověď „Vaši nabídku na účast v rámci Týdne zdraví jsem pojednala s radními MČ Praha 21 a došli jsme k závěru, že v letošním roce je již program plně obsazen a MČ Praha 21 Vaši nabídku nevyužije“.

Co po nás ještě chtějí?

Tak tohle už i na mě bylo moc, a to je opravdu co říci. Spolek OKO dlouhodobě podporuje našeho handicapovaného kamaráda Pavla Opla. Již dvakrát jste si o něm mohli přečíst v Magazínu OKO. Pavel se svým asistenčním psem Danem udělal besedu pro žáky prvního stupně ZŠ Polesná. I přesto, že beseda měla u dětí i paní učitelky úspěch, k dalšímu pokračování již nedošlo. Spolek OKO kromě spolupráce s jinými spolky spolupracuje také se spolkem „K4 Cyklo tým“, který má ve svých stanovách krásný cíl - vykonávat aktivity na podporu integrace zdravotně znevýhodněných občanů do běžné společnosti.

A proto jsme se rozhodli se souhlasem „K4 Cyklo týmu“ a za osobní podpory Pavla Opla uspořádat menší cyklistický happening tady v Újezdě nad Lesy s Pavlovým mottem „I s handicapem se dá vítězit“. V rámci Týdne zdraví jsme tak chtěli uspořádat hezké odpoledne pro zdravé lidi, ale i pro handicapované kamarády a ukázat tak všem, že to jde.

Zvůle a uzavřenost

Bohužel v našem otevřeném Újezdě nad Lesy převládají nejdříve osobní zájmy, osobní averze a zloba ke Spolku OKO nad rozumem a dobrými skutky. A právě tady se plně projevuje ta politická zvůle. Spolek OKO nechť ani korunu. Chtěl pouze uskutecnit další prospěšnou akci pro všechny občany z Újezda nad Lesy a okolí. Ale skupině vyvolených se to nehodí. Vadí jim Spolek OKO, tak akci jednoduše zakážou. Mají na to přece moc. To už tady ale také jednou bylo...

A co magistrát?

A co je horší, magistrát hlavního města Prahy finančně podporuje akci Týden zdraví. Navíc zástitu nad akcí převzal radní hl. m. Prahy Ing. Radek Lacko. Může pan radní vůbec tušit, kdo rozhoduje o tom, zda může či nemůže nějaký spolek obohatit svým programem akci, která je finančně podporována hl. m. Prahou?

Nás neumlčíte

Spolek OKO bojuje již 2,5 roku s větrnými mlýny naší radnice. Je to boj nerovných sil, ale není prohraný. My to nevzdáme. Snad lidé konečně prozřou a uvidí, co se děje tady u nás v Újezdě, jak máme otevřený úřad zavřený na sedm západů, jaká arogance moci vládne naším úřadem, jak se překrucuje realita, jak se zamlčují fakta, jak se zakrývá skutečnost, jak lze jednoduše oblbovat lidi, jak se manipuluje s nepohodlným názorem atd., atd. Až si tohle všichni uvědomíme a vzepřeme se tomu, začne se možná blýskat v Újezdě nad Lesy na lepší časy.

Jan Veselý

Milí čtenáři,

doufám, že jste strávili pohodové prázdniny i dovolenou, příjemné léto, navázali nové vztahy a odpočatí se vrátili do pracovních procesů. I my jsme relaxovali, ale tentokrát i více pracovali a chystali články do magazínu. Ne všechny informace se podařilo do článků zapracovat, a tak alespoň část z nich najdete v úvodníku. Jsem přesvědčený, že byste je měli znát.

„Tak se nám vrátila sto devítka (jako dvě stě třicet devítka), milá koalice,“ chtělo by se radostně zvolat a současně odplivnout. V roce 2011 totiž nechalo identické trio jaké je dnes ve vedení radnice (Slezák, Roušar, Čechová) zcela vědomě dojezd sto devítky do Újezda potopit. Místostarosta Slezák dokonce občanům mířícím na Jarov doporučoval údajně rychlejší spojení se dvěma přestupy: Jedte z Újezda busem na vlak v Klánovicích a v Libni přestupte na bus jedoucí na Jarov. A jak tehdy informovala občany o zrušení ona trojice? Nebýt přestřelky na komisi KUR vyvolané J. Lamešem s tehdejším starostou Roušarem, nebyla by v ÚZ ani řádka. Milá koalice, my nezapomínáme, kdo cvičí s občany jak s medvědy. Nezapomeňte proto ani Vy, že jsme s pomocí aktivních občanů během cca 10 dní získali přes 1200 podpisů (asi újezdský rekord v podpisech na den) pod petici požadující návrat sto devítky a jednali za vás v té věci na magistrátu. Nehnuli jste tehdy ani prstem, ale petice se i po letech asi hodí, že? Jaký div, že současný návrat kopíruje naše jednání, naši petici...

„Tak se vám narodil s dlouhým nosem spolek SPRDUS, milí petenti,“ chtělo by se vám radovat z novorozence, a přesto musíte udiveně kroutit hlavou? Nedivím se vám. K vlastní petici se totiž už raději nehlásí. Nohy má ještě v rodidlech a už o svém zrození tvrdí, že: *„Rodiče, kteří se scházeli od června 2017, řešili, jak se rozumně dostat k informacím, které je zajímaly. Téma bylo hodně. Po nějaké době se nakonec shodli na tom, že bude dobrou volbou založit Spolek.“* I já si naivně myslel, že rodiče se scházeli kvůli petici, kvůli odvolání ředitelky, kvůli zajištění pedagogů od září. A nápadem přitom poukazovali na nedobry stav ve škole. A ono to bylo jinak. Holt novorozenec. Ti si nepamatují i daleko horší věci. Nůžky, pupeční šňůru i svůj řev zapomenou hned. I SPRDUS už zapomněl, kolik řevu kolem sebe s peticí vyvolal, kolik naivních petentů díky tomu získal. Nedospělec jeden.

A co když už mu jde o volby 2018 a šlo mu jen o zviditelnění? Prezентuje se totiž jako apolitický, a přitom se rodičům na třídních schůzkách v letácích chlubil, že starostka-politik je jedním z prvních členů spolku. Ta ovšem dávno před tím, označila v ÚZ petici za zbytečný cirkus a současně dala svoji dceru pro nezvladatelné chování žáků v 7. třídě raději na jinou školu. To je moc hezký příklad řešení problémů v základní škole politikem zodpovědným za školství. A nyní bude pracovat

na zlepšení? To myslíte skutečně vážně? Za koho vlastně bude starostka kopat, když je součástí SPRDUSu i zřizovatele? Takže jak to je? Komunální politici, hurá do SPRDUSu! Anebo členové spolku, hurá na volební kandidátku 2018? Co mně ještě nesedí, je například uvedený přínos spolku s představou jednotné komunikace za rodiče a jednotného kanálu komunikace od vedení školy k rodičům. Chce se mi zvolat: „Tak na to zapomeňte!“ Popsaný přínos totiž zaručuje každému rodiči školský zákon, na to nikdo z rodičů nepotřebuje jakýkoliv SPRDUS (až snad na ojedinělý poslední bod). A komunikovat jednotně musí škola z logiky věci například školní akce, aktivity a výuku. Ovšem s každým rodičem musí komunikovat zvlášť, pokud jde o individuální potřeby dítěte. Tady už spolek poněkud překročil svoje kompetence a cpe se do věcí, do kterých nemá. A to s vědomím starostky i vedení školy! Děti jsou v odborných rukou ze všech stran.

On je to ale vůbec takový holubník s manipulací. Na zastupitelstvu členka SPRDUSu interpelovala starostku. Ta nechtěla, či neuměla odpovědět, jak je to s existencí koncepce školy, ač za její existenci nese jistou zodpovědnost. A tak v souladu s jednacím řádem oznámila, že odpoví písemně. Ale světe div se, starostka s klidem porušila Jednací řád ZMČ a utáhla členku SPRDUSu na vařené nudli, neboť jí odpověděla telefonicky. Dámy, pokud jste si tedy chtěly jen pokecat po telefonu, tak nezatěžujte zastupitelstvo interpelací. V opačném případě obě dodržujte a vyžadujte dodržování JŘ ZMČ.

Pokud se mne tedy zeptáte, jestli bych jako petent měl pocit podvedení, tak říkám: „Ano.“ A pokud se mne zeptáte, zda bych zaplatil 100,- členský příspěvek, tak říkám: „Jak bych mohl, když na první otázku odpovídám ano?“ Ale abych nekončil pesimisticky, počkal bych rok, maximálně dva, aby SPRDUS z vlastní kapsy rodičů nejdříve ukázal, o co mu jde. Natáhnout ruku umí každý.

A teď v krátkosti z jiného soudku. Snažím se delší dobu naučit tajemníka úřadu, že má zastupitelům poskytovat informace ve lhůtě max. 15 dní. Ale cuká se. Jsem navíc přesvědčen, že drtivá většina zastupitelů o této zákonné lhůtě ani neví, včetně radních mudrců. Ti jsou ale tajemníkem o našem mailování již informováni, takže nyní už spíš vědět nechtějí. Obrácím se na MVČR a následně na magistrát. Oba dozorové orgány mi dávají za pravdu. Jak spor dopadne? Nevím, možná přijde i nový tajemník, nebo ho dodržování oněch 15 dní naučím.

Pročítám krátký příběh žákyně ZŠ, který je na webu školy. Pí ředitelka s pí Jančovou v něm na chodbě zachránily plačící žákyni před zlou učitelkou Howe. Ovšem dál nic zásadního nepodnikly. Je to dojemný příběh, až do té chvíle, než otevřu časopis Respekt. V rozhovoru žákyně rozhodně vedení školy nešetří. Už je ze školy pryč a může svobodně mluvit...

Po přečtení tohoto odstavce se mě kolega zeptal: „A kde byl v té době SPRDUS?“ Povídám: „Psal pozitivní články!“ Zasmáli jsme se. A následně i sami sobě. Vždyť

v té době ještě neexistoval. No a teď už ho takové lapálie nezajímají.

Tak doufám, že jsem (nejen) úvodníkem zase píchnul do nějakého vosího hnízda. Ale však už víte, že nikdy nebudu akceptovat nevědomost, která je sladká.

S úctou

Petr Duchek

(SPRDUS – Spolek přátel a rodičů dětí újezdských škol, z.s.)

MAGAZÍN OKO

Vydává: Spolek OKO, IČ 03973115
Hodkovská 2558, Praha 9, 190 16

Webové stránky:

<http://www.spolekoko.cz/>

Facebook: <https://www.facebook.com/spolekoko.cz>

Bankovní spojení: 2200826164/2010

Povolení: registrace MK ČR E 22128.

Periodicita: čtvrtletník

REDAKCE ČASOPISU

Šéfredaktor: Petr Duchek

Redakční rada: Jan Jacek,

Jiří Lameš, Jan Veselý

Jazyková korektura:

Jana Kudláčková

E-mail: redakce@spolekoko.cz

Telefonní spojení:

602 270 253 – Petr Duchek

608 340 777 – Jan Veselý

Vytiskla: tiskárna BETIS spol. s r.o.

Grafická úprava: Petr Duchek

Cena: zdarma do schránek

Náklad: 3700 ks

Na vydání se podíleli (aktivně i pasivně):

Petr Duchek, Jan Jacek,

Pavel Kábrt, Ing. Jiří Lameš,

Mgr. et Mgr. Jana Kudláčková,

Jana Votýpková – Linková,

Mgr., cand. psych. Lucie Nielsen,

Lenka Štěpánková, Ing. Jan Veselý

Otištěné články nemusí vždy vyjadřovat názor vydavatele, ani redakce. Za obsah článku ručí jeho autor. Texty nebo jeho části včetně obrazového materiálu mohou být přetiskovány pouze se svolením redakce.

Časopis není nikterak financován z veřejného rozpočtu a nemá žádnou spojitost s ÚMČ Praha 21. Otištění příspěvků proto nelze nárokovat. O zveřejnění příspěvků rozhoduje redakční rada a šéfredaktor.

Toto číslo vychází 20.9. 2017.
Uzávěrka příštího čísla je 20.11. 2017.

Klam přichází kdoví odkud - MZŠ

Milí újezd'ané! V této rubrice jste byli rok zvyklí číst naši reakci na klamavá tvrzení újezdských radních. Ti za celou dobu ani v jednom případě neiniciovali za naše slova předvolání na přestupkovou komisi, nepodali na nás trestní oznámení, nepožadovali otištění dementi. Z toho usuzujeme, že si jsou dobře vědomi, že poznaná pravda v popísaných kauzách byla vždy na naší straně. Od teď se nově budeme snažit postupně vyvrátit klam, jehož zdroj neznáme, ale domníváme se, že za ním stojí mylná institucionální představa mocných o nedotknutelnosti školy i politického vedení na radnici. Seriál bude navíc vždy doplněn nějakou aktualitou ze života ZŠ, které nám nadále můžete zasílat, sdělovat. Děkuje. Naše zveřejňování je totiž jedinou pojistkou před ohlupováním, klamem a zametáním pod koberec.

Zapojte se tedy znovu aktivně do poznávání pravdy, která nemusí být vždy jenom černá, nebo bílá, ale i třeba více černá, nebo více bílá. Nikdo není dokonalý. Přesto je směr pravdy nebo lži i z odstínu šedi rozpoznatelný.

Podle onoho neznámého zdroje klamání veřejnosti údajně několik let kritizujeme učení v ZŠ a rýpeme do ní, aniž prý říkáme, jak lépe učit a zlepšit její prostředí. Podívali jsme se proto do historie našeho konání i psaní a hledali naše údajně školské prohřešky. S odstupem času mnohé naše kroky, články i upozorňování stále nevypadají nějak zle, naopak vypadají spíše jako naplňovaná prorocká varování. Postupně si je tedy znovu krátce připomeneme, aby si každý mohl udělat obrázek, jak a čím jsme škole údajně moc ublížili. Pokud nějakou událost neuvedeme, budeme rádi, když i tu nám připomenete. Děkuje. Zhodnocení necháváme na čtenářích, neb podporujeme tříbení názorů a odmítáme stádnost.

Prolog

Kdo si dnes vzpomene, že před necelými 15 roky byl kritikem vedení ZŠ například pan Mach, tehdejší starosta, dnes radnicí oceněný občan, přítel klubového promítání, akademie, ale i cestovního vzruchu a nedávny fabulátor v ÚZ. Inicioval odvolání ředitele Kurky a učitelský sbor nepřehlédnutelně veden pí učitelkou Jančovou se za svého ředitele v ÚZ postavil. Tomu už ale čelil místostarosta Slezák, neboť pan Mach nakonec ztratil odvalu. Jedním z oprávněných důvodů odvolání (nakonec neuskutečněného) byla i absence koncepce ZŠ. Podobná absence se opakuje i v případě nové pí ředitelky a nové pí starostky...

2010

V předvolebním rozhovoru odpověděl p. Duchek na otázku: „*Prosíchlá se, že situace na základní škole je poněkud nestandardní. Co o tom soudíte?*“ pouhými 48 slovy s upozorněním na nutnost rozlišovat drby a fakta, a že možnost klást škole nepříjemné otázky a prověřovat věci školní mají v rukou voliči. Toto vyvolalo neuvěřitelnou reakci o 5.176 slovech od pí učitelky Jančové, která v závěru píše o škodě, kterou jsme uvedenou pasáží škole údajně způsobili. Ovšem po náhlém odvolání ředitele Kurky v roce 2015 působí její slova poněkud neoprávněně. Zdá se, že otázka i odpověď mohla být už tehdy mnohem více zacílená, méně korektní.

Ke konci roku se písemně, leč marně, hlásil J. Lameš do školské komise. Radní Čechová mailem odpověděla, že komise jsou již obsazené. Ovšem na následném ZMC bylo veřejnosti oznámeno, že komise obsazené nejsou. Protichůdné

informování patří k repertoáru pí Čechové dodnes.

2011

Opakovaně jsme navrhovali změnu přístupu školy k rodičům, tedy aby škola byla k rodičům a dětem více přátelská. Jednali jsme proto s ředitelem školy o zpřístupnění vestibulu školy rodičům, když vyzvedávají děti. Vyhnuli by se tím čekání v mrazu a dešti na potomky. S pochopením jsme se ale nesetkali ani ze strany ředitele, ani ze strany pí Čechové, která prohlásila, že to považuje za zbytečné.

(K uvedenému se váže i jedna úsměvná příhoda. Zrovna, když jsme zlepšení řešili s pí Čechovou i ředitelem Kurkou, kteří tvrdili, že by to bylo proti bezpečnosti dětí, protože takto můžou kontrolovat, že se nikdo nedostane bez jejich vědomí ani dovnitř, ani ven, přivedl někdo dítě, které opustilo bez vědomí kohokoliv školu...)

Již více jak 5 let narážíme s požadavkem na vybudování kolárny pro žáky 1. - 5. ročníku. J. Lameš čekání na kolárnu dodnes kritizuje, neboť stojánky na pár kol nejsou koncepčním řešením. I zde jsme naráželi na nechuť a výmluvy, proč to nejde.

2012

Hlásíme se marně do komise vytvářející koncepci školy. Je prý určena jen pro odborníky. Pro pí Čechovou však toto omezení neplatí. Jaký to kontrast při její absenci vzdělání a naší pedagogické zkušenosti včetně vzdělání.

Zastupitel Duchek a J. Lameš se kriticky vyjadřují k diskriminačním pravidlům soutěže „Chceš-li kolo mít, musíš chytrý býti“ stvořené starostou Roušarem a ředitelem ZŠ. Žák, který si nejvíce zlepší prospěch, má totiž dostat jízdní kolo. Po položení otázky „Jak moc se může zlepšit jedničkář?“ bylo vyjádření zastupitele z webu úřadu smazáno, článek o tomtéž mu nebyl v ÚZ otištěn. Tehdejší šéfredaktorka Čechová ovšem cenzuru veřejně popřela, přestože do ÚZ/10/2012 o ní kdosi propašoval krátké info!

Další článek od J. Lameše na toto téma už byl v ÚZ 11/2012 otištěn a pravidla soutěže byla nakonec opravena. Začínáme publikovat články pro rodiče o vývoji řeči dětí, držení pera a tužky školáky, správném sezení atd.

Obrátili se na nás rodiče kvůli podivnému působení politika, starosty Roušara, ve škole. Ten do ní docházel na celý jeden den a vyučoval děti údajně paměťovou

metodou své moralizující desatero. Přitom si ovšem žáky nahrával videokamerou a sliboval jim, že budou v televizi. Na ZMC tvrdil, že supluje ředitele ve škole a učí děti de facto morálce. Zastupitel Duchek naopak požadoval přenechání výchovy učitelkám. Dotazy jsme předali ČŠI. Ta shledala porušení školského zákona ve dvou ustanoveních a působení politika na budoucí voliče v aplikovaném rozsahu zatrhla. Zřizovatel a škola následně konaly zhruba tak, jak měly od samého počátku, aby nebyly v rozporu se školským zákonem.

2013 - 2014

Kritizovali jsme opakovaně „koncept školy“, včetně nepochopitelného neřešení drtivé většiny vlastních cílů v ní obsažených. Takto předložená koncepce pí Čechovou zastupitelstvu ke schválení nejprve neprošla a byla vrácena k přepracování. Jako minimum ke zvážení jsme uvedli skoro dvě desítky zlepšujících návrhů, které vyšly v SUL (Duchek, Lameš) a dokonce i v ÚZ 2/2014, kde byl překvapivě otištěn článek J. Lameše „Koncepce školství bez koncepce“.

Vysvětlovali jsme negativní důsledky feminizace místního školství a vymohli si průzkum spokojenosti s kvalitou stravování ve školní jídelně. Popsali jsme možné důvody nízké úrovně zjištěné kvality jídel a navrhli možná řešení ke zlepšení kvality a chutě jídla.

Avšak ani po letech nenacházíme v našich v aktivitách v letech 2010 - 2014 škodu, kterou jsme údajně způsobili. A Vy?

(pokračování příště)

12. října 2017

Přemýšleli jste někdy o tom, že škola může být nástrojem propagandy, potírající kritické myšlení, nekompromisně určující, co je správné?

Dovedete si představit, že mnozí učitelé, aniž si to uvědomují, slouží systému, který je zatížen obrovskou manipulací s notnou dávkou zla?

Napadlo vás někdy, že autorita může být zvolená, nikoliv nařízená?

Pociťujete někdy, že negativní důsledky působení ve škole si nesete celý život? Chcete, aby se děti v takovém systému vzdělávaly?

Přijďte na přednášku (viz první stránka).

Petr Duchek

OKO na cyklovýletě

Spolku OKO nebylo vedením MČ Praha 21 umožněno v rámci Týdne zdraví uspořádat Cyklistický happening (a kuličkový turnaj), přesto jsme svojí účastí dne 10. 9. 2017 podpořili nedělní cyklovýlet, pořádaný právě MČ Praha 21.

Nejdříve jsme zvažovali trasu 80 km s průvodcem, radním Jeníčkem. Bohužel jsme ale měli navečer ještě vstupenky na hudební koncert, takže jsme z časových důvodů byli „nuceni“ absolvovat pouze 40kilometrovou trasu. Ranní počasí bylo dosti nepřívětivé, ale podle meteoradaru mělo v deset hodin přestat pršet. A tak jsme jen za padání drobných kapek vody přijeli k našemu úřadu.

Nulový zájem

Žádné davy cyklistů ale nevidíme. Pod přístřeškem stojí pouze dva průvodci, Petr Mach a Pavel Roušar. Ten je náhradníkem za nemocného radního Jeníčka. Za chvilku v autě s kolem na střeše přijíždí třetí průvodce pí Kateřina Blinková z úřadu. V očích průvodců vidíme trochu rozpaky. Co teď? Čekáme ještě 5 minut a pořád žádný další cyklista nepřijíždí. A tak průvodci rozhodnou, že když přijelo jenom OKO, pojedeme pouze trasu dlouhou 40km. Paní Blinková nás podělí jablíčkem na cestu a již bez ní vyrážíme za drobného mrholení na výlet.

Florentina

V Zelenči už neprší, takže svižně pokračujeme směrem na Lázně Toušeň a dále podél vody skoro až do Čelákovic. Na cestě míváme obrovskou loď Florentinu. Loď Florentina je 80m dlouhá a 9,5m široká. Je to největší osobní loď i nejsilnější

registrovaná loď v České republice a jediná hotelová loď registrovaná pod českou vlajkou. Florentina se vměstnala do čelákovické plavební komory a pokračovala dále na Poděbrady. My jsme naopak přešli přes lávku na druhý břeh a pospíchali do Káraného na polévku.

Oběd

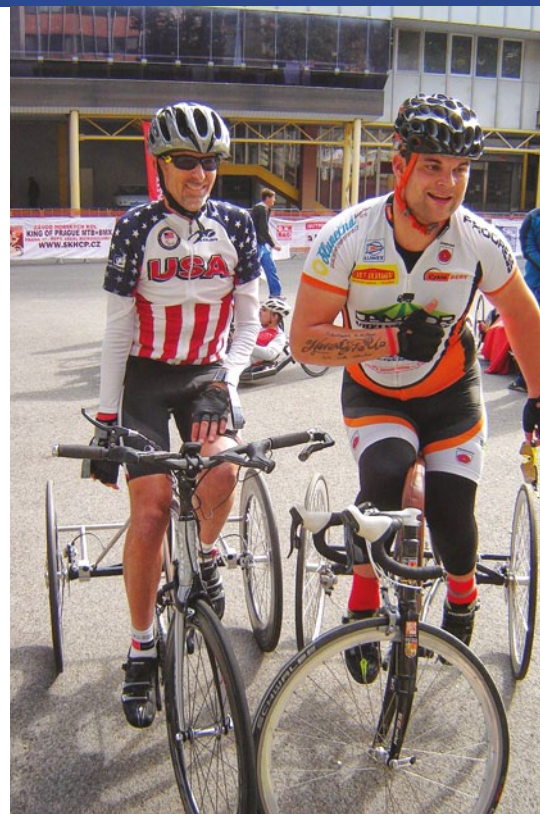
Právě otevírají. Objednáváme kulajdu a pívko. Někomu to stačí, někdo si ještě objedná hlavní jídlo s cuketovým zelím, vše na radu místního kuchařského mistra. Zelí je opravdu skvělé, musíme ho doma vyzkoušet, cuket máme dost.

Návrat

Posilnění vyrážíme k domovu, přejíždíme lávku a hurá do stoupání k Zelenči a potom asi nejkrásnějším úsekem této cyklo-trasy domů do Újezda.

Shrnutí

Samotný výlet byl vydařený. Průvodci měli trasy připravené, oběd vynikající, ale přesto ve mně tento cyklovýlet zanechal velikou hořkost a smutek. Naším radním stačí napsat na plakát, že MČ Praha 21 pořádá cyklovýlet, dostanou na to finanční podporu od hl. m. Prahy a pak je už úplně jedno, jak to dopadne. Už to prostě nikoho nezajímá. Akce byla vypsána, podmínky

splněny a vyhodnocení se popřípadě nějak pokrotí. Třeba tak, že pršelo a proto nikdo nepřijel. Až na to, že přijeli dva zástupci Spolku OKO (já a Irena), a proto se nakonec muselo vyjet. Bohužel tento kamuflážní princip se velice často opakuje. Viz například v oblasti přidělování grantů. Takže když chce OKO uspořádat ve stejném Týdnu zdraví třeba Cyklistický happening pro zdravé i handicapované nebo jinak zdravotně znevýhodněné osoby, tak stejní radní tuto akci OKU zakážou. A věřte mně, že by na startu nebyli pouze dva účastníci. Tady se ještě jednou omlouvám občanům Újezda a Pavlovi Oplovi i jeho kamarádům, kteří se na Cyklistický happening poctivě připravovali. Kluci, sorry.

Sklidili, co sami zaseli

Ono je potřeba pro každou akci, kterou děláte ze srdce, udělat trochu více, než ji pouze vyhlásit. Musíte ji více medializovat a propagovat, musíte spolupracovat s podobně zaměřenými spolky, musíte využít svých kontaktů a přátel atd., atd. Ale hlavně organizátor musí být důvěryhodný, seriózní a spolehlivý, a to bohužel náš úřad, ani jeho především političtí představitelé v mých očích nejsou.

Účastník cyklovýletu
Jan Veselý

Ještě k článku „Nás neumlčíte“

Chtěl bych se jenom krátce připojit k článku pana Veselého, který se zabývá nabídkou naší akce v rámci "Dne zdraví" v Újezdě nad Lesy – je opravdu škoda, že z kuličkové a ukázky dovednosti handicapovaných cyklistů sešlo. Už dříve jsme se s klukama (vlčatama) domlouvali, že pozveme Payla, jednoho ze zmiňovaných cyklistů, do Újezda nad Lesy

a projedeme s ním některou z místních cyklostezek a „poměříme“ své síly. Kluci a holky se docela těšili. Není samozřejmě problém se s Pavlem domluvit a kdykoliv tuto akci uspořádat, ale veřejná akce je veřejná akce.

Je možná smůlou, že s tímto návrhem přišel právě Spolek OKO, ale nemělo by být kritériem pro povolení akce spíše to, zda je

pro ostatní prospěšná, než to, kdo s ní přichází? Slyšel jsem kdysi názor, že Spolek OKO a jeho magazín působí na vedení radnice jako "červený hadr na býka". Možná ano, ale trápí mne otázka: je to vina toho hadru, nebo je to vina býka? Poradí mi někdo?

Jan Jacek

Dokonalý „byznys“ plán?

Už celou řadu let upozorňujeme na nešvary v újezdské ZŠ a navrhuje konkrétní věci ke zlepšení charakteru školy – na webu i v tištěné podobě. Na prvním představení spolku SPRDUS (Spolek přátel a rodičů dětí újezdských škol) na konci srpna však zaznělo, že spolek je první, který upozornil na problémy ve škole. Ta věta zazněla možná poněkud nešťastně a měla směřovat jen k odchodu učitelek na konci školního roku. Ale ať jsme se současně mezi přáteli bavili a možná i méně poslouchali, přesto nám zněla poněkud překvapivě. Jako by šlo o marketinkové testování, co ještě občané snesou. Jako by došlo k poodhalení dokonalého „byznys“ plánu z Čapího hnízda, Lesní galerie nebo marketinkového centra kdovíjaké politické strany. Rádi bychom se mylili...

Naším cílem vždy bylo, aby se mezi veřejnost dostávaly i méně známé informace o škole a vlivu některých místních politiků na ni. V tomto směru Újezdský zpravodaj byl a stále je dost spektrálně skoupý a tendenční plátek.

Nechtěli jsme však nikdy nějak politicky vstupovat na půdu školy, ale chtěli jsme přimět učitele, rodiče a místní politiky, aby se vymanili z (nevědomých) rolí celoživotních pedagogů a poslušných žáků a začali o škole přemýšlet jinak. Zveřejňování mělo vyvolat občanskou aktivitu směřující k zásadním změnám ve škole. A jsme proto rádi, že se nám nakonec podařilo ve veřejnosti vyvolat déle trvající diskusi nad základní školou. Byť se způsob našeho zveřejňování a šíření informací nemusel všem zamlouvat. Toto námi vytvářené podhoubí však při odcházení učitelek ze ZŠ ke konci školního roku nepochybně vedlo k většímu společenskému pnutí a odvaze petentů připojit svůj podpis pod některou z petic. A o jedné se mluvilo nejvíce...

Vyvolání emocí

Každý marketingový plán potřebuje emoce. Ty měl zřejmě rozproudit i dopis, který 22. 5. 2017 obdržela starostka od žákyň 1. A, dcery lídryně petice, pí Michaely Skalníkové: „Vážená paní starostko. Co je lepší? Paní ředitelka, kvůli které odchází plno dobrých učitelů? Nebo plno dobrých učitelů?“ Starostka Čechová odpověděla: „Milá Aničko, neboj se, paní ředitelka je moc šikovná a vše vyřeší. Přeji Ti krásné léto a pozdravuj rodiče.“ Ponechme stranou vznik dopisu s „dětskou“ úrovní otázky, stejně tak „dětskou“ úroveň odpovědi, neb pro další vývoj je zajímavější především reakce matky na Facebooku: „Anička důvěřuje paní starostce, maminka poté, co paní ředitelka předvedla na setkání s rodiči, už ne.“

Petice

I petice obsahovala velmi silná, odvážná a odhodlaná slova. Zdálo se, že její lidé jsou velmi dobře připraveni, když žádali „Okamžitě řešení neúnosné situace ve škole“ a mají přehrdle informací opravňujících je ke zteči újezdské školy. Ale jak se časem ukázalo, neměli.

Už jen v samotné petici si například Radu MČ fatálně spletli se zřizovatelem...

Začínalo být jasné, že se stanou snadnou (anebo marketingem naplánovanou?) kořistí mnohem zkušenějších manipulátorů – politiků ve vedení radnice a „vládnoucích“ kantorů.

Textace petice ale byla ostrá a v mnoha bodech směřovala zcela jednoznačně proti ředitelce školy:

... odchody (pedagogů) v důsledku nevhodného přístupu vedení školy k učitelkému sboru v posledních dvou letech.

... jedná se o závažné manažerské selhání nejvyššího vedení Masarykovy ZŠ.

... (žádáme o prověření), zda stávající ředitelka Masarykovy ZŠ Mgr. et Bc. Alena Sochůrková splňuje pro výkon funkce ředitele nejen podmínky stanovené právními předpisy, ale zejména, zda je schopna Masarykovu ZŠ manažersky a lidsky řídit.

Dále v ní byl dán podnět k:

- průzkumu klimatu ve škole – jenomže ten byl v tu dobu již proveden?!
- rozvoji měkkých dovedností – o nichž jen pár týdnů před peticí začalo náhle mluvit několik místních politiků?!
- nastavení otevřené komunikace snad mezi všemi možnými – drželi snad všichni do té doby bobříky mlčení?!

Odpověď

V Újezdském zpravodaji ohodnotila zákonitou petici starostka Čechová slovy o panice, cirkusu, nedospělosti a neuváživosti s tím, že je na pováženou, aby si zástupci rodičů touto nevybíravou formou vynucovali pozornost a vměšovali se do kompetencí vedení školy. V písemné odpovědi petičnímu výboru odpověděla starostka jménem RMČ i takto: „Sdělujeme vám, že bude vytvořen systém několika pracovních skupin, v nichž budou zastoupeni pedagogové, vedení Masarykovy ZŠ, rodiče i členky Komise výchovy a vzdělávání. Cílem těchto skupin bude zlepšení obrazu školy navenek, provázanost jednotlivých plánovaných akcí školy, informace o těchto akcích (Kalendárium), vznik SRPŠ, spolupráce se Školskou radou, vymezení kompetencí zúčastněných stran, možná finanční pomoc – sponzoring, dary a v neposlední řadě atraktivita výuky a personální zajištění Masarykovy ZŠ.“

Podříznutá větev

V normálním prostředí by si ovšem starostka touto odpovědí sama pod sebou podřízla větev. Po sedmi letech, kdy měla v gesci školství, totiž „objevila Ameriku“. Bohužel bez sebereflexe a ke škodě celé jedné školní generace v základní škole...

Veletoč

Uvedený scénář však následně začal petiční výbor (transformovaný později ve spolek SPRDUS) naplňovat...

Vznik SRPŠ prodával na své srpnové prezentaci pomalu jako své dílo...

Pryč byla najednou bojovná slova, z elektronických médií byly petičním výborem staženy dokumenty, které se nezamlouvaly mluvčím školy a vedení radnice, chybí vypořádání a vysvětlení odklonu od obsahu petice všem důvěřivým skoro pěti stům petentům.

Spletlí se snad autoři petice? Nebo měli málo informací či zodpovědnosti? Jestli měli potřebu ředitelce a potažmo starostce pomáhat, jak se nyní děje, proč za nimi rovnou nešli? A proč vyvolávali takovou petiční bouři? Sledovali tím nějaký vlastní plán? A co petenti, mohou se cítit podvedeni?

Důvěryhodnost

Každopádně k petentům měla směřovat velká omluva s důkladným vysvětlením. Vždyť právě oni dali svým podpisem možnost petičnímu výboru jednat, právě oni jej mediálně a fakticky umožnili stvořit.

Natažená ruka

Spolek vznikl, a aniž kromě bouře něco předvedl, už natáhl ruku k „odborářským“ příspěvkům. Podle vlastních slov je navíc příspěvek 100,- Kč do spolku/SRPŠ pouze startovní. Dokonalost plánu se zdá být i ekonomická.

Potřebují se

Petiční výbor nespokojených rodičů měl de facto jen dvě možnosti. Setrvat na požadavcích zformulovaných v petici, k čemuž jedinému měl nakonec i mandát od petentů, nebo veřejně přiznat, že se zmýlil. Na první možnost mu brzo došla munice, druhé se nenosí. A tak se (už jako SPRDUS) například rozhodl škole vylepšovat mediální obraz. Tedy vlastně pomáhat krýt to, co v petici kritizoval. A pomáhat mu v tom budou ti, kvůli kterým vlastně petice vznikla. Není to absurdní?!

Z malé kolaborace se tak postupně stane mediálně propagovaná školní evoluce. Ale co dál? Jak známo, každá evoluce se neobejde bez častých mutací. Drtivá většina z nich je ovšem škodlivá. Aby tato Achillova pata evoluce byla alespoň teoreticky překonatelná, potřebuje velmi mnoho času. Opravdu hodně času. Ale tolik ho děti v újezdském školství nemají!!

Starostce evoluční scénář též nesmírně vyhovuje. Nenutí ji totiž za 7 let skládat účty, nenutí ji přijít s něčím inovativním a umožňuje jí v klidu dojít k příštím volbám. Zásadní změna přístupu zřizovatele ke školské problematice tak nenastane a poslední šanci jsou už jen volby 2018. Ředitelce evoluční scénář též vyhovuje. Ani ona nebude muset příliš skládat účty a do důchodu v pohodě doklepe své

šestileté funkční období. A když ještě rodiče seženou kantory, peníze a budou pozitivně s veřejností manipulovat, co víc by si mohla přát.

To za nějaký ten nepodstatný ústupek bude oběma dámám stát. Veletočem tak rodiče promrhali šanci na zásadní změny ve škole ještě pro současné žáky, pro své děti.

Interpelace – koncepce

Na červnovém ZMČ nebyla starostka schopna odpovědět, zda pí ředitelka ZŠ má zpracovanou koncepci školy na šestileté období, na které byla jmenována do funkce ředitelky. Při výběrovém řízení totiž předložila koncepci pouze na tři roky. Ve výběrové komisi byla i pí starostka. Člověk by předpokládal, že se i proto bude jako starostka o toto zodpovědně zajímat. Nezájímala.

Interpelace – směřování školy

Stejně tak nedokázala ústně odpovědět, kam se jí povedlo základní školství za 7 let nasměrovat a v písemné odpovědi uvedla pouze přehled investičních akcí. Tento svůj postoj navíc v zářijovém ÚZ obhajovala. Je zjevné, že otázku vůbec nepochopila, nebo nechtěla pochopit.

Svatá bohorovnost

Osobní pochybení si pí Čechová tedy zjevně nepřipouští a bohorovně se usmívá dál na všechny strany, jako by se nic nestalo.

Pravda je ale taková,

že sedmiletá kritika práce pí Čechové se ukázala oprávněná. Na víc, než by zvládl sotva průměrný úředník, nestačila.

SPRDUS

Začlenil se do oficiálních struktur a ztratil tím kredit kritického oponenta. Jeho přínos bude v mnoha směrech nepochybný, ale za současných personálních stavů nebude bohužel zásadní, přelomový. A nakonec spolek semele vládnoucí mašinérie. Ke škodě své, ke škodě dětí. Marketingově se ovšem bude sám pozitivně velmi prodávat. Což nakonec dokazuje už nyní každým příspěvkem na Facebooku.

Vydává se za zástupce rodičů, ale tím není. Při vši účtě a dobrým úmyslům, k tomu nemá mandát. V tuto chvíli může maximálně, ale omezeně, zastupovat jen určitou zájmovou skupinu rodičů, která zaplatila příspěvek 100,-. (Stejně jako dříve mohl mluvit jenom za petenty.) Paradoxní ale je, že při této činnosti nebude dělat nic jiného, než na co má zákonné právo každý rodič žáka ve škole.

Jako jisté varování je fakt, že pronikl na web školy a úřadu pozvánkami, avizovanými přihláškami do SRPŠ, přestože ještě právně neexistoval.

Nelze i vyjádřit nikoliv obdiv, ale údiv nad elitností, kterou si v několika dnech vydobyl, kterou se prezentuje. Například zastupitelé, zastupující zřizovatele - vlastníka školy, nemají podle názoru ředitelky ZŠ a vedení úřadu oficiálně přístup ke kompletním výsledkům průzkumu SCIO v ZŠ. SPRDUS však s kompletními výsledky mává formou senzačních útržků a ohromuje jimi rodiče

na Facebooku. Povedlo se mu tedy v našem dokonale pokřiveném prostředí nadřadit i výsledkům volebního klání. To je zcela nekonceptní, nedemokratické a je to další důvod myslet si, že jde jen o dokonalý marketingový plán, který ovšem mohou znát jen jedinci. Jedním slovem, to vše je jedna velká manipulace. Nevadila by mi, pokud by ovšem nešlo o děti, přestože, a to zdůrazňuji, nejsem proti jakýmkoliv aktivitám rodičů. Přemýšlím ale, zda mi alespoň někteří z těch stovek anonymních rodičů rozumí a chápou, o co mi jde.

Jenom kritizujeme?

Pokud by tomu tak bylo, nepořádali bychom přednášky o vzdělávání atd. Viz například i článek „Klam přichází kdoví odkud - MZŠ“.

Roky si lámu hlavu nad tím, proč zde nemohou nad stejnou problematikou koexistovat svébytně různé alternativy? Proč se pořád tlačí na jednotné názory, jednotné hlasování, jednotné stádo... Viz úvodník. Výsledkem je pak ale školní moloch, který připomíná spíše vězení. S novým nábytkem, podlahami, okny, tabulemi, ale pořád s okovy.

Co tedy dál?

Místo přemoudřelého dohadování mezi dospělými stočme debatu k naslouchání těch, kterých se další směřování školy nejvíce týká, důvěřujme jim a otevřeme dveře revoluci v základní škole.

Petr Duchek

Revoluce v základní škole

Městská část disponuje unikátní možností. Má kapacitně obrovskou školu a dvě téměř samostatné budovy. Považoval bych za úspěch, kdyby se povedlo v jedné budově otevřít alternativní školu s inovativními metodami výuky (mimochoodem existuje zatím neúspěšná snaha o otevření ještě jedné, soukromé základní školy). Jak ale postupovat? Takže:

1. Je třeba se ptát těch, pro které je škola určena. Tedy základní otázka zní: „**Co je v zájmu každého dítěte?**“ Ale jak to zjistit, když skutečných znalců dětského vývoje je zoufale málo? Sami rodiče kolikrát potřebám svých dětí nerozumí a některé učitelky by se měly živit spíš jako manipulátorky či bachařky. Tedy?

2. Je třeba dát dětem (odpírané) **právo o sobě rozhodovat**, právo se lépe poznat a rozumět si, právo otevřeně a bez strachu promluvit. Aby se ale děti takto svobodně mohly rozvíjet, musí jim někdo ukázat, jaký je školní (vnější) svět za zdmi újezdské školy.

3. V republice jsou stovky škol, které už nají na nějaké inovativní metody vzdělávání. Každá jinak, ale ten vývoj už nejde zastavit. **Navštivme proto společně tyto školy** a dívejme se, ptejme se, zažijme nepoznané. Každá třída, žák, rodič i učitel musí dostat možnost podívat se. Jak se organizuje výuka, jak se k sobě všichni chovají, jak se vzájemně respektují atd. Spolupracujeme. **A pak nechme dlouhé hodiny dětí mluvit a mluvit.**

4. Zcela **odmítneme námitky**, že něco takového nejde. Jde to a na tom

trvám. S organizací vám pomůžeme, náklady nebudou nijak vysoké a každý týden může na 1 – 2 dny vyrazit 10 autobusů. Do měsíce máme hotovo.

5. A pak nastane revoluce. Děti se budou kantorů ptát, nebudou slepé, budou chtít víc než jen slepě poslouchat: „Drž hubu, debile!“ Někteří učitelé to neustojí a odejdou. Jiní se zamyslí a změní. Nejlépe na tom budou ti, kteří se na změny těší, mají rádi děti i svoji práci. A proč je tato sametová revoluce nutná? Mám e-maily od učitelek, které se mi za těch XY let svěřily, že odešly pro ztrátu iluze, pro pocit, že se ve škole odnaučí mít rády děti. A s tím si moc nevím rady, jedině ráznou změnou klimatu ve škole během 2-3 let.

Současné obrodné pokusy přinesou zásadní změny ne dříve jak za 9-12 let.

6. Kontakt na nás zde v časopisu máte. Jsme tak transparentní, že už víc snad ani být nejde. Ozvěte se nám a udělejme nekonfliktním způsobem revoluci v základní škole.

Petr Duchek

Informace pro rodiče předškoláků

Od letošního září je pro pětileté děti nově zavedeno povinné předškolní vzdělávání v mateřských školách (dále MŠ). Včetně cizinců, zdržujících se na území ČR déle než 90 dní, v minimální délce 4 hodin denně. Povinnost se vztahuje i na děti s odkladem povinné školní docházky. Povinnost lze splnit i docházkou do přípravné třídy v ZŠ. V souvislosti s touto povinností je často diskutována i otázka, kde je hranice mezi povinností a právem na vzdělání, a uvědomění si, že MŠ je především vzdělávací instituce a ne pouhá služba. Bohužel se s tímto postojem ze strany rodičů k funkci MŠ setkávám stále častěji. Každopádně ona povinnost platí pro všechny děti, které do 31. 8. 2017 dosáhly pěti let. Názory na tuto radikální změnu se různí a teprve čas ukáže, zda tato volba byla správná, či nikoliv. Pro rodiče tím ale nastaly určité

komplikace především s řádným omlouváním, jehož způsob je stanoven ve školním řádu jednotlivých MŠ.

Zákonný zástupce může pro dítě v odůvodněných případech zvolit i individuální vzdělávání, ovšem současně s přihlášením do MŠ. To ověřují ředitelé MŠ na základě předem obdrženého seznamu.

Nepřihlášení dítěte do MŠ nebo zanedbání péče o povinné předškolní vzdělávání je však považováno za přestupek, který musí ředitelé oznámit. Pokuta za nesplnění může pro rodiče činit až 5.000,- Kč. Přesto je nepřihlášených dětí do MŠ celkem dost. Zatím sice nejsou přesná čísla k dispozici, ale podle prvních údajů se leckde jedná o 10 - 20% dětí, což není zrovna málo. Tato informace pro rodiče by je měla upozornit na případné problémy, pokud své dítě doposud nikde nepřihlásili.

Lenka Štěpánková

Cenzura průzkumu SCIO v Masarykově ZŠ

SCIO – Letos proběhl anonymní SCIO průzkum klimatu v ZŠ, jehož **kompletní** výsledek je v drtivé většině rodičům i zastupitelům utajený. Proč? Dopadl katastrofálně! Nejhuře ze všech provedených průzkumů ve školách. Zodpovědní ale jako vždy v takových případech vytasil cenzuru, aby utajili svá pochybení. V tomto oboru je velmi silnou manipulátorkou starostka Čechová. Škola se ale nikdy neobrodí, nebude-li (třeba právě přes výsledky SCIO průzkumu) podrobena široké kritice, široké diskusi. Veřejnost by si měla uvědomit, že panoptikální politické vedení radnice hanebně podporuje otevřené zveřejňování průzkumů jen tehdy, když se mu to hodí – viz průzkum na objednávku k tématům z veřejného fóra. Jinak ne. Ale zpět.

Usiluji o prolomení cenzury i z pozice zastupitele. Zatím marně. Blok mocných připomíná totalitní, severokorejskou častušku. Jestliže ovšem rodiče nemohou zkoumat nálezy ve škole, do které dávají své děti, měli by povstat a demonstrovat před školou, demonstrovat před úřadem. V zájmu svých dětí. Kdy jindy se proboha chtějí dozvědět, co se ve škole děje? Pokud nic závažného, proč jsou výsledky utajovány? Pohrdají snad mocní rodiči? Považují je za blbce? Za cenzuru ale nemohou učitelky (krom těch servilních), nýbrž vedení školy, radnice a svým způsobem i k mocným loajální spolek SPRDUS, který průzkum viděl, ale o zveřejnění viditelně nikde neusiluje! Totalitní řízení školy však není problém jenom jejího vedení. Zodpovědnost padá jednoznačně na pí Čechovou, mající školství 7 let v gesci.

Odpovědi – V souladu s mandátem zastupitele, zastupujícího zřizovatele školy (de facto vlastníka školy), požadují e-mailem výsledky průzkumu. A jaké byly odpovědi mocných?

Starostka Čechová – Na červnovém ZMČ pronesla do záznamu, že výsledek četla, avšak na e-mail zasláný tajemníkovi a v kopii i jí a ostatním zastupitelům ohledně zpřístupnění průzkumu, nereagovala.

Ředitelka ZŠ A. Sochůrková – „Neshledala jsem ve Vámi uvedeném zákoně nic, co by vás opravňovalo k vyžádání interních informací školy. Výsledek Vám neposkytnu, neboť je zkreslený – na naprosté většině škol byl testován 1. - 9. ročník, u nás 5. - 9. ročník, což není totéž.“

Paní ředitelka tím ale de facto odpírá jednomu ze zástupců vlastníka školy zákonné právo vědět, co se v jeho firmě děje!! Její postoj je naprosto absurdní. Proč bych měl od teď s péčí řádného hospodáře například při rozhodování zastupitelstva zvednout ruku pro nějakou finanční podporu škole, když nevím, co se (mi ve firmě) ve škole děje?? Samotné srovnání je přitom jen jeden způsob práce s daty z průzkumu (zadání průzkumu pro 5. - 9. ročník bylo shodné i pro Klánovice, Koloděje, Běchovice – zde je tedy srovnání zcela na místě!!). Jestli ve škole ale dochází například k šikaně, tak je mi jedno, zda jinde je stejná, menší, nebo větší. Kladu si i otázku, proč

byl tak nemožné průzkum zadán, že neobsáhl všechny ročníky? Kdo je za to zodpovědný? Jsou to tedy jenom další zbytečné vyhozené peníze a průzkum se bude opakovat? Manažerkou projektu byla Lucie Černá, v létě se ale bez vědomí *Řídícího výboru MAP rozvoje vzdělávání*, bez nějaké vnitřní volby a schválení MŠMT „demokraticky“ prostě domluvila na prohození funkcí s Lucií Ponícovou z ANO. A jak obě funkcionářky svoji dohodu vysvětlily a na moji žádost svorně odpověděly?

Manažerky a odbornice L. Černá a L. Ponícová – „V našem projektu došlo ke změnám v realizačním týmu a v současné době si předáváme agendu ... připravujeme mnoho aktivit ... takže na váš požadavek budeme reagovat, až na něj přijde řada. Zmiňujete, že vaše žádost je v souladu se zákonem č. 131/2000 Sb., mohli byste nám sdělit konkrétní paragraf, který si máme nastudovat?“ „Přetížená“ pí Černá obdržela výsledky e-mailem od společnosti SCIO. Přeposlání je tak otázkou několika vteřin. A jak je to s tím zákonem? Čtete dále.

Tajemník ÚMČ J. Orlovský – „Materiály v současné době nemá ÚMČ P21 k dispozici a s ohledem na 5% finanční spoluúčast na projektu MAP ani tyto materiály po výboru MAP nepožadují, neboť to není k řízení chodu ÚMČ nezbytné.“

Další z absurdních odpovědí. Věc je však jednoduchá. Rodiče se nesmí dozvědět, jaká je pravda. Bohužel však pro cenzory, zakázku na průzkum podala MČ Praha 21, specifikovala i témata a okruhy. Faktura je vystavena na MČ Praha 21 a ta i také uhradila. Proto na otázku, kolik procent spoluúčasti (zbylých 95% je tak jako tak veřejných – dotačních) zakládá právo úřadu MČ nemít to, co si sám z veřejného rozpočtu objednal, tajemník úřadu už neodpověděl.

MHMP, MVČR a MŠMT – Kontaktoval jsem dozorové orgány, jejich názor je shodný. Zastupitel má mít kompletní výsledky k dispozici. A pokud neobsahují osobní data (průzkum byl anonymní) a obchodní tajemství, není důvod tajit výsledky před rodiči. Naopak, mělo by to být v zájmu všech zodpovědných.

Právníci – Pokud mocní dál povedou svůj nadutý boj, nezbývá než podat žalobu. Podle našich právníků nemůžeme prohrát a soud rozhodne rychle. Bude to další a další žaloba, které bude naše MČ čelit. Díky svému účelovému vedení. Je to ostuda.

Peníze – Zajímavý je i celkový rozpočet projektu MAP, pod kterým se SCIO průzkum uskutečnil. Dotační podpora je ve výši 3.144.167,- Kč, spoluúčast MČ Praha 21 činí 165.482,-. Cena za průzkum činila 68.706,- Kč. Při takovém rozpočtu je s podivem, že je rodiči opovrhováno. Přitom na odměny padne 945.614,- Kč (!) a to v dokumentech na webu úřadu, ani na stránkách MŠMT není k dohledání odměna zřejmých rotujících manažerek projektu. Mohly by tedy veřejnosti pí Černá s pí Ponícovou sdělit konkrétní dokument, který si má nastudovat, aby viděla, za kolik pro děti, rodiče a školu makají?

Petr Duchek

Analýza prohlášení SPRDUSu

Téma SPOLKU a podpory školy a neodpovídající koncepční práce jsme vznesli opět na dnešním zastupitelstvu - <https://youtu.be/fCx5GKIUm2M?t=2h5m26s> a <https://youtu.be/fCx5GKIUm2M?t=2h12m2s> - zde se nám povedl husarský kousek a podařilo se nám, aby zastupitelé sdíleli a vzájemně podpořili nejen SPOLEK, ale i sami sebe na zastupitelstvu.. Kéž by otevřená, konstruktivní komunikace se společným cílem převládla ve všech veřejných aktivitách v Újezdě, jak dobře by se nám tu spolu žilo..

Tento článek by nevznikl, nebýt dalšího mediálního příspěvku pí Skalníkové ze spolku SPRDUS na FB, z něhož jsme opět rozčarování i zklamaní. Zveřejněn byl krátce po konání zářijového zastupitelstva MČ Praha 21. Příspěvek je postaven na stále se opakující triviální konstrukci pozitivní manipulace, vyhýbající se zcela kritické myšlenky. Zdá se, že autoři budou pozitivně jásat a tleskat, i kdyby jim hořel vlastní dům za zády.

Ano, část světa chce být pozitivně klamána. Nemusí totiž pak o ničem přemýšlet. Jenomže příspěvek zcela zamlčuje názorovou různost zastupitelů a provokuje sdělení o jakémusi husarském působení na ně.

Husarským kouskem ale zpravidla chápeme provedení nějakého zvlášť odvážného a riskantního činu, nebo zvlášť povedené recese či vtípku. Stalo se tedy jedno nebo druhé?

Zástupkyně SPRDUSu pí Skalníková se ve spolupráci se starostkou zeptala zastupitelů, v čem konkrétně vnímají přínos nově vzniklého spolku. A jak tedy zastupitelé postupně odpověděli (*zkráceno – celá pasáž je k poslechnutí v záznamu z jednání v čase od 18:17*)?

Duchek: ... nesdílím úplně nadšení s kroky vašeho spolku. Zařadili jste se do oficiálních struktur, proti kterým jste šli v petici a vzali jste do spolku pí starostku. Vidím v tom střet zájmů. Koho bude hájit? Zřizovatele, nebo spolek rodičů? ... Slibujete rodičům věci, které vyplývají ze zákona ... nerozumím tomu, nevím, co si mám myslet ... jste nějaká možnost, nějaká aktivita, vnímám, že něco vzniklo, ale říkal jsem vám to tady na minulém zastupitelstvu, neprokaučíte to a myslím si, že jste to prokaučovali.

šení stěžování rodičů na školu vám držím palce. Teď neumím říct nic pozitivního, negativního, počkám, jak se to vyvine.

Zátková: ... za ANO vnímáme spolek jako velmi dobrý krok, probíhají v něm porodní bolesti ... můžete se na nás obrátit, určitě vás neodmítneme – doufám, že se spolek na škole uchytí ... jinde spolky fungují na povinné bázi, organizují spoustu akcí a dochází ke komunálnímu životu na škole. Bylo by fajn, kdyby se to podařilo takovým způsobem posunout, a držíme vám palce.

Diepoltová: ... vítám, že spolek vznikl, můžete počítat s mojí podporou. Slibuji si od toho zvýšení angažovanosti rodičů ve škole ... snad se zlepší komunikace mezi vedením školy a rodiči.

Juřenová: ... je to velice krátká doba, abychom vás hodnotili, ... jsem ráda, že spolek vznikl ... je potřeba dobrá spolupráce se zřizovatelem, rodiči, s ředitelkou ZŠ, aby byly výsledky, abychom to mohli vyhodnotit ... jsme tu od toho, abychom vám pomáhali.

Slezák: Slyším o vás poprvé, bohužel nemám k tomu co říct. Takže já si to nastuduji a pak se k tomu vyjádřím.

Čechová: ... vnímám spolek, jelikož už jsem jeho členem, velice pozitivně, museli jsme si skutečně ujit veliký kus cesty. Nepřekvapují mě tady některé odpovědi zastupitelů, který rozdmýchal ve škole tu nepřívětivou situaci, která tam byla, a nyní, když jsme nastoupili cestu, která by měla vést k tomu, abychom spolu začali spolupracovat, naslouchat si, předávat si věci včas, tak se k tomu vyjadřuje tak, jak se k tomu vyjadřuje. Ale nepřekvapuje mě to, protože toho člověka už znám, pane zastupiteli Duchku. Za mě máte velkou podporu (*Zde je potřeba zmínit, že velkou podporu od starostky měl i bývalý ředitel*).

Dastychová:

... nevím co říct ... budete-li dobře spolupracovat, rozumět si se zřizovatelem, tak by to k něčemu mělo vést. K vyře-

Kurka a nebylo mu to nic platné, když pí Čechová hlasovala pro jeho odvolání z funkce, stejně tak je udivující, s jakou drzostí starostka přechází své 7leté pac-kající řízení školství a současně přiznává, že nefungovala spolupráce, naslouchání, předávání věcí.)

Budu dělat všechno proto, abych pomohla (*Komu? Čemu? Zakrýt své pochybné působení na ZŠ? K tomu se samozřejmě SPDUS pí Čechové hodí.*) Držím palce.

Roušar: ... já myslím, že nejdůležitější je, abyste si přesně vymezili tu roli a ten účel, proč má spolek fungovat, a pomáhali jste naplňovat jenom ty věci, které jsou kompetentní, abyste je naplňovali. Protože ve školství je řada věcí, ke kterým musíte jenom přihlížet a nesmíte jim házet klacky pod nohy a naopak podporovat ostatní, kteří jsou za to zodpovědní. ... koncepcí, akční plány ... nedaří se mi, aby to takto fungovalo ... vznikli jste s křížkem po funose, ukazuje se, že něco nefunguje ... jsem nešťastný z výsledků průzkumu (*pozn. SCIO*) ... například ve vztahu důvěry veřejnosti ve změnu ve škole jsme na posledním místě v ČR ... akční plán ... participující strana ... komunikovat ... lépe plánovat ... přesně pracovat (*pozn. roky stejná slova a slova*) ... rodiče se musí vychovávat prostřednictvím dětí ... držím palce (*dlouhý projev, opět přiznání zpackaného školství, ale opět žádná sebereflexe*).

Hartman: ... já to vítám, Otevřený Újezd byl vždycky za otevřenost a tohle je další otevírání ... vedení školy chce klid a nerado vidí, když někde vyjde, že jsme na tom špatně ... zřizovatel chce mít v obci klid a nevidí, kam vidí rodič ... možná něco nevidíme ... vytrvejte.

Mergl: ... omlouvám se, o spolku jsem se dozvěděl až dneska, prostuduji si podstatu spolku a odpovím písemně.

Jenšovská: ... snaha potkávat se je chvalyhodná, je to lepší, než sebelip vypracovaný akční plán, který nenajde lidi, kteří ho naplní, budu vás podporovat.

Fábera: ... nemám na to posuzovat úroveň školy s mým technickým zaměřením, ... přeji hodně štěstí.

Jiří Lameš

Interpelace – Směřujeme do gubernie?

Veselý (Oko): „Proč Spolek Oko nemohl uspořádat v Týdnu zdraví cyklistický happening a kuličkový turnaj?

Roušar (OÚ): „Spolupráce mezi Okem a úřadem je velmi „problematická“. Nenašli jsme k sobě tu afinitu, abychom si rozuměli. Mám k Oku a vašim aktivitám velmi negativní postoj. Rozdělujete jednotlivé spolky v Újezdě. A je to vysloveně osobní věc, která se promítá do toho, jak já hlasuju. Nepodpořím jakýkoliv rozumný návrh pana zastupitele Duchka, jeho návrhy neakceptuji. Moje osobní rovina se tak dostává k vašemu spolku. To co píšete a děláte, já proto zkrátka nehořím

a nejsem. Já jsem tu vaši aktivitu nepodpořil. Jestli budete chtít, budete muset ... Já sám pro spolupráci s Okem v radě nebudu, spolupráci potvrzovat nebudu.”

Veselý (Oko): „Osobní rovina se přenáší do spolkové činnosti, která je pro občany Újezda. Cokoliv uděláme, tak zamítnete, protože píšeme, co se vám nelíbí.

Roušar (OÚ): „Honzo, já to doplním. Je to opravdu v osobní rovině.”

Koutský (Ano): „Pane Roušare, Vy v radě jednáte na základě osobních sympatií a antipatií? To jste jinými slovy řekl! To snad není možný?”

Čechová (TOP 09): „Dodržujeme jedna-

cí řád, nemá nikdo, nikdo nemá slovo! Tomáš nepřeháněj to.”

Duchek (Patrioti): „Žádal jsem o informace, ani po 1,5 měsíci je nemám?”

Orlovský (tajemník ÚMČ): „Pokud mi příslušný radní, kterého se to týká, řekne neposílat, neposílám.”

Pan tajemník se tedy řídí pokyny radních místo zákonem... Interpelace jsou zkráceny, další (o výsledcích SCIO průzkumu, klimatu porušování JŘ ZMČ starostkou atd.) najdete na YouTube.

Petr Duchek

Město dementů 1

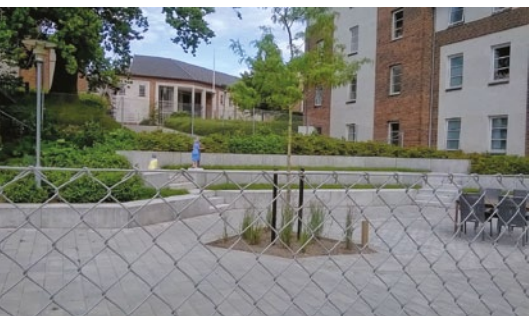
Jednoho dne přijely bagry a stavební stroje a zakously se do ostružiní, které lemovalo malou loučku před domem. Bydlíme, zde v Dánsku, uprostřed města, ale tento zelený „veřejný prostor“ byl osvěžením, hlavně koncem léta, když lidé s hrníčky chodili sbírat opravdu velké a moc dobré ostružiny. Nyní je místo nich před domem záchytné parkoviště pro rozsáhlý ambiciózní projekt „Město dementů“ v originále Demensby.

Už podle názvu je jasné, pro jakou komunitu je projekt určený, kdo do ní patří. A jelikož v Dánsku si většinou svých politických zastupitelů váží, tak si označení „Město dementů“ mohou i dovolit, neboť není význačné. Jde totiž o jakýsi luxusní megadomov pro seniory postižené různými formami demence, z nichž klasický Alzheimer tvoří jen určité procento. Nejedná se přitom o soukromý byznys, ale o projekt od A do Z dotovaný státem, a tak je otevřen všem sociálním vrstvám.

Inspirace

K vybudování takového domova přišla inspirace až z holandského „De Hogeweyk“ postaveného na myšlence, že dementním je potřeba nabídnout nějakou lidstější alternativu, prostředí, které i přes postižení je pro ně rozeznatelné.

Takové malé město postavené z několika samostatných domků, ve kterých bydlí menší skupiny, které k sobě mají blízko i co do společenského původu. Proto jsou obyvatelé rozděleni do těchto skupin:

- City/městský způsob života
- Vyšší společenská třída
- Indonéský původ /dřívější holandská kolonie/

- Pracovní třída
- Matky v domácnosti

Domov

Obyvatelé se prostě mají cítit jako doma. A tak salonní hudba a kožený nábytek patří buržoazii a ženy, které se většinou pohybovaly v domácnosti, zase raději tráví čas pečením a háčkováním.

Město je rozděleno uličkami, náměstím s obchody, kavárnou, kadeřnictvím či salónek krásy. V zahradách je domácí zvířectvo, jako slepice či králíci, zeleninová zahrada, ze které jsou produkty rovnou konzumovány v kuchyních, které podle skupin vaří i různá jídla. Každý dům má i svou prádelnu atd. Nikde žádný bílý plášť, jen decentně maskovaný plot kolem celého komplexu určuje hranice pohybu. Holt Niederland má svůj Neverland pro dementní stáří.

A nyní nám tedy takový obdobný vyrostl hned vedle našeho domu. Jenomže ploty jsou všude, kde bývaly zkratky a cestičky, kde rostlo ostružiní. Máme za sebou i pěknou historii sepisování různých petic, které politik obratem shodil ze stolu. Hlavní budova je opravdu monstrum samo o sobě, které kdysi patřilo bývalému pivovaru a následně daňovému úřadu. Asi je to vše daleko od holandského vzoru. Zahrada je i dost omezená, ale nic naplat. Jednou jsem pozorovala seniory, jak s nadšením krmili slepice a pak si ta malá skupinka spokojeně zalezla do přistavěného karavanu. Při pohledu na ně jsem s pochopením oželela nejen zkratky a cestičky, ale i oblíbené ostružiny.

Otazníky

Otázkou však zůstává, jestli takové futuristické řešení společnosti je opravdu kýželným cílem, výsledkem. Vede k segregaci

určité skupiny lidí, kteří jsou sice čím dále tím početnější a zatěžující zdravotní systém a chod produktivní společnosti, ale tak nějak do ní stále patří. V tomto smyslu se vyjádřil i předseda Dánského sdružení pro postižené Alzheimerovou demencí. S touto skupinou lidí by bylo lépe se naučit tak nějak spíše organicky žít, než ji uzavírat i třeba do luxusních zařízení.

Trochu mi to připomnělo, jak se za dob komunistů „uklízeli“ postižení z cesty a zavíraly do institucí. Dnes pro změnu máme zase tolik diskutovanou integraci ve školách, která ale z mého pohledu je krokem vpřed směrem do budoucnosti, kde je místo pro všechny.

Ideal Lux

A nemohu se nevyjádřit ještě k nedávné situaci na Újezdě, kde se řešil prodej bývalé budovy Ideal Luxu. Byla jsem svědkem petice, která měla zabránit kupci/investorovi, aby z ní vytvořil domov pro postižené demencí. Ze začátku jsem se naivně domnívala, že podobná iniciativa by se měla spíše podporovat, než mi došlo, že investorský záměr byl ve skutečnosti jiný. Místo domova pro Alzheimeriky nám Blatov mohla zdobit například ubytovna pro sociálně slabé.

Na mysl mi tak vytanula slova mé kamarádky lékařky, která stále žije vizí instituce, která by pojmul postižené a jejich rodinám by tím umožnila návrat do normálního života. Dala by za to vše: čas, peníze, vlastní práci, chodila si prohlížet objekty, ale výsledný kalkul, i s případnou dotací, byl vždy v minusu. Na těchto institucích se prostě vydělat nedá. Alespoň pokud máte srdce na správném místě.

Lucie Nielsen

Město dementů 2

S vážením si zastupitelů v Újezdě nad Lesy to asi v kauze Ideal Lux nebude tak slavné jako v předešlém článku. Koaliční většina vedená panem Roušarem a Slezákem ale nakonec ustoupila od prodeje pozemků pod budovou Ideal Luxu soukromému investorovi (a vlastníkovi budovy) i od prosazování Alzheimer centra. Třeba právě i pod tíhou petice občanů. Našlo se jiné řešení. Městská část místo prodeje pozemků naopak koupila od investora celou budovu. A šlo jenom o 25 milionů...

Jaký by byl vývoj Alzheimer centra u nás, lze jen spekulovat. Faktem je, že bez obrovských dotací by těžko fungoval, ale ty v té

době zrovna byly k mání. Pro investora a současně vlastníka budovy to byla určitě lákavá pobídka, navíc měl s nemocněním zkušenost

v rodině. Ovšem celý projekt zůstával pořád v syrové podobě a čím dál více se v kauze objevovaly znepokojující události a informace.

Divné chování

Jednou z nich bylo velmi podivné chování koalice. Na úplně poslední chvíli starostka Čechová zrušila zasedání ZMČ, na kterém se měl projednat prodej pozemků pod budovou Ideal Luxu investorovi. Ještě hodinu před zahájením přitom byla koalice na radnici, ale došlo v ní k roztržce a rozprchla se. S ohledem na získané mandáty zastupitelů a zákon o hl. m. Praze se ale právě v této chvíli měli tito pracovníci zastupitelé jednat ZMČ zúčastnit, nikoliv se hromadně na cosi vymluvit. Nedostal snad někdo z koalice něco, co dostat měl? Když za týden přeje jen ZMČ proběhlo, místostarosta Slezák na něm pokřikoval po občanech, horoval pro centrum a neúspěšně zkoušel hrát na city přítomných. Druhý místostarosta Roušar nepřekvapil, když tvrdil, že má pravdu a prodej pozemků pod budovou je nejlepší řešení. A další podivnosti nastaly. Kupříkladu ta, že veřejnost nikdy nedostala volně k dispozici celý, téměř dvoustránkový materiál o prodeji pozemků investorovi, který se na ZMČ projednával.

Alláhu Akbar, milá koalice!

Utajované materiály ale obsahují i jednu starší, varovnou informaci od advokátní kanceláře městské části Praha 21: „Podle posledního vyjádření jednatele společnosti IDEAL LUX by podmínkou takového mimosoudního řešení bylo zapsání vlastnického práva k pozemkům pro společnost IDEAL LUX do 1. 11. 2015, aby mohla být čerpána dotace na záměr společnosti s pozemky – výstavba účelového domu pro seniory či azylanty.“ Co si pod tím představit? Třeba, že investor by udělal cokoliv, aby vyřešil svoji svízelnou situaci s prázdnou budovou. První co mě však po přečtení uvedeného napadlo, byla slova asijských přátel: „V Evropě jste se zbláznili a úplně ztratili pud sebezáchovy.“ Mezinárodní byznys s ekonomickými imigranty je neuvěřitelně výnosný... O záchraně lidí z válečného území zmíněného Islámským státem jsme psali v Magazínu Oko č. 7 v článku „Ostrov naděje a milosrdenství v srdci Evropy“. Povídal jsem si tehdy s mediálně známým pastorem D. Drápalem, tváří projektu Nadačního fondu Generace 21. Jak celý projekt dopadl, čtenáři jistě pamatují. Žádná velká radost to nebyla, převládá spíše nevědka a zklamání. A to většina zachráněných zjevně nepatřila k ekonomickým běžencům, ani pastorův záměr nebyl veden ekonomickou lukrativností. Snahy „našeho“ investora však zůstávaly stále nečitelné, snivé, nedotažené a s podobnými projekty lidskosti neměly příliš společného. Zůstaly však jisté „zvláštnosti“.

Politické a rodinné vazby

Podle našich informací měl v jisté době projekt Alzheimerova centra zelenou od ČSSD. Nevyřešenou otázkou zůstalo, jak dlouho by takový projekt byl

udržitelný a na co by se časem změnil... Dcera investora a majitele Ideal Luxu pana Lojína, pracuje na magistrátu. Je asistentkou sociálně demokratického zastupitele Petra Dolínka, politického šéfa pana Slezáka, předsedy výboru pro územní rozvoj a územní plán na magistrátu. A oba jako řádní členové strany naplňují svými příspěvky nejen kasičku ČSSD, ale jistě i program ČSSD. V něm se například dočteme (škoda, že lidé takové věci moc nečtou) pasáže připomínající mezinárodní internacionálu:

Program ČSSD

Vize globálního vládnutí je také spjata s představou multikulturního řádu ... multikulturní společnosti, v níž se lidé s odlišným kulturním zázemím mohou vzájemně obohacovat.

Sjednocená Evropa by měla hrát aktivní roli v postupném přechodu ke světovému systému založeném na multikulturním uspořádání ... tento systém umožní harmonický vztah.

Příchod imigrantů může posilovat aktivní složku populace a zmírňovat tak očekávané negativní důsledky populačního vývoje.

Součástí této podpory by měl být systém ... vedoucí ... k pochopení a respektování jiných kultur i k výchově k životu v multikulturní a multietnické společnosti.

Integrace minorit imigrantů do naší společnosti musí být založena ... na multikulturní zásadě uznání a tolerance ke kulturním odlišnostem.

Paralelně s evropeizací a globalizací sílí i ... hledání východisek a protilátek proti důsledkům konzumistického úpadku a dehumanizujícího pojetí současného euroatlantického kulturního a náboženského prostoru.

Jaké tedy byly skutečné plány s areálem Ideal Luxu se už nedozvíme, ale předkládané návrhy nikdy nebyly pevně ukotvené, spíše po celou dobu vypadaly jako zástěrka pro získání peněz. U pana Slezáka jsem ale měl poprvé dojem zapáleného socialisty a u pana Roušara levicového čekatela na členství v ČSSD.

Divné chování podruhé

Na realizaci nějaké obohacující multikulturní vize však naštěstí nedošlo, neboť koalice pod tlakem opozice i veřejnosti nezůstala jednotná a MČ nakonec naopak koupila budovu Ideal Luxu. Ovšem koalice se při tom chovala jako nějaký agent, před chvílí vyhozený dveřmi a lezoucí zpět oknem. Totiž. Zatímco nejdříve chtěla levně prodávat pozemky, nyní zase chtěla budovu Ideal Luxu draho koupit. Alespoň tak to vypadalo, byť říkala něco jiného.

To je fofr

23. 2. 2017 – Investor p. Lojín si dopřem rozmyslel zájem realizovat v Újezdě

výstavbu zdravotnického zařízení a nabídl budovu k odprodeji formou předkupního práva vlastníku pozemků pod budovou. Tedy naší městské části.

28. 2. 2017 – Rada velmi operativně na návrh místostarosty Slezáka schválila změnu rozpočtu ve výši 25.000.000,- ve prospěch nákupu budovy Ideal Luxu. Návrh byl přijat všemi radními usnesením RMČ53/0889/17.

20. 3. 2017 – Návrh změny rozpočtu muselo ale ještě schválit i újezdské zastupitelstvo. Na něm si koalice nejdříve prosadila sled jednání a následně i 25milionový návrh pana Slezáka poměrem hlasů 10 PRO, 6 PROTI (viz RO č. 21, usnesení ZMČ15/0230/17).

Teprve pak došlo k projednání dopisu p. Lojína, ceny a nákupu do té doby v rozpočtovém opatření ve skutečnosti nespecifikované nemovitosti!! Takový postup byl nejen nelogický (nejdříve jsou schváleny výdajové peníze, pak se řeší de facto na co), ale přišel některým zastupitelům i podivný. Byť souhlasili s nákupem budovy. Odhlasování tak vypadalo spíše jako nějaký koaliční závazek pro případ, že by chtěl někdo moc mluvit.

11. 4. 2017 – RMČ náhle změnila termín jednání zastupitelstva. Místo původně schváleného data 19. 6. 2017 bylo stanoveno datum 12. 6. 2017. Jak se dále dočtete, samotné datum pro „legalizaci“ dalšího ještě nemusí stačit.

7. 5. 2017 – Byl teprve vyhotoven aktuální znaleček posudek!!

Začátek června – Na magistrátu vrcholil v rámci (pouze) koaličních jednání (zde je v koalici i pan Slezák) s Odborem rozpočtu MHMP zpracovávání materiálu pro netransparentní „porcování medvěda“ ve výši 3 mld., resp. 1,5 mld. přímého do městských částí (!), navazující i na práci Komise pro rozdělení rezervy hospodaření, zaniklé v březnu 2017 a jejíž složení se nám doposud nepodařilo zjistit. „Medvědem“ byl přebytek hospodaření za rok 2016 se zapojením do rozpočtu v roce 2017. Podle některých názorů se však nejednalo o přebytek z nějakého mimořádně dobrého spořivého, či příjmového hospodaření, ani o neschopnost investovat, ale spíše se jednalo o zkušené vytvoření účelového přebytku magistrátními matadory, který má být politicky rozdělen. Tedy městské části, kde je ve vedení radnice někdo ze stran magistrátní koalice, mají dostat vždy největší díl.

Dotace ve výši 25 mil. pro MČ Praha 21 má být poskytnuta i na základě jednání radního

► pro oblast zdravotnictví (Ing. Lacko – ANO 2011, člen výboru pro sociální politiku, ale též pro územní rozvoj a územní plán) s naší městskou částí.

8. 6. 2017, od 9:16 do 9:20 – Na mimořádném jednání Rada HMP doslova rychlostí blesku schvaluje 3miliardové „porcování medvěda“!!

12. 6. 2017, od 14:00 do 15:54 – Zasedá Finanční výbor pražského zastupitelstva a projednává i Tisk Z-5483 (v této fázi jde o zastupitelské označení materiálu pro „porcování medvěda“) a doporučuje jej ke schválení.

12. 6. 2017, od 16:00 do 22:00 – Újezdské zastupitelstvo teprve schvaluje nákup budovy za 25 mil., především díky hlasování koaliční části zastupitelstva, které na červnovém ZMČ skončilo takto: 11 PRO, 3 PROTI, 1 NEHLASOVAL, 2 NEPŘÍTOMNI.

15. 6. 2017 – Magistrátní zastupitelstvo porcuje netransparentně a prokoaličně 3miliardového medvěda z tisku Z-5483 a je z toho pěkná mela. U MČ Praha 21 je jako účel dotace nepřesvědčivě a nejistě uvedeno: „*Poliklinika Praha 21 - Koupě nemovitosti, ze které by bylo nové zdravotní středisko - mají studii proveditelnosti a nyní budou zadávat soutěž na výběr zhotovitele stavby.*“

Nemohu si vybavit, že bych studii proveditelnosti v době příprav podkladů pro tisk Z-5483 viděl...

Kladu si ale otázku, kolik voličů dalo například hlas panu Roušaroví, který sliboval odmítání všelijakých závislostí a vazeb na magistrát a jako kafemlejek mluví o otevřenosti a nezávislosti. Horlivě se přitom na zastupitelstvu snažil nejdříve prodat pozemky pod budovou, aby stejně horlivě nakonec zvedl ruku pro odkup budovy. Ale když jde o radní korýtko, byť jenom na městské části, má pro magistrát evidentně slabost.

„Záhadné „porcování medvěda“ nám tedy přihrálo „ušmudlané“ finance na jeden projekt. Myslíme si, že tomu hodně pomohl i místostarosta Slezák, byť vlastně nákup budovy de facto stojí jen na jednom dopisu, jednom posudku, jednom jednání starostky s investorem. Zbytek je poněkud netransparentní. Škoda jen, že ti, co vidí v panu Slezákovi penězovod do rozpočtu městské části, nevidí, že za 7 let oněch 25 mil. není opravdu mnoho a z letošního „porcování medvěda“ otekly miliardy jaksi opět jinač.“

Barabizna

Usnesením ZMČ16/0246/17 tedy bylo rozhodnuto o nákupu barabizny Ideal Lux. Záměrně jsem použil slovo barabizna, ač samotný stav budovy není vysloveně nějak hrozný. Myslím ale, že budova byla koupena za cenu, kterou by pan Lojín od nikoho nedostal. Pořád totiž stála a stojí na obecních pozemcích. Možná proto mluvil i o návratu svého podnikání, z čehož zastupitelé městské části zřejmě neměli mít dobrý pocit. Ale pravda je taková, že p. Lojín by se efektivně nevypořádal nejen se zákazem vjezdu nákladní dopravy do oblasti, ale ani nepředložil, ani nikde nebylo k dohledání, že by se jednalo o ekonomicky silného investora. Spíše naopak. Navíc několik let zde již nepodnikal, ztratil trhy, dodavatele, výrobní zaměstnance. Reálně tak byl ve vyjednávací pozici prodeje budovy možná za 17.000.000,-. To je o 8.000.000,- méně, než za co byla budova odkoupena. A tento rozdíl především starostka Čechová a místostarostové Slezák a Roušar už nikomu do doby soudního dne vysvětlovat nemusejí...

Petr Duchek

Psí úsměv a lidská snaha

Lidská snaha málokdy doceněná a psí úsměv, málokdy pochopený. Nevadí, stačí pár člověčích obětavců, psích srdcí a štěstí pro pár nadšenců je na světě. Ale dost citových výlevů.

Byl rok 1985, podzim. Pěkně vlezlý, mokrý a v blátě utopený. V té době nás pár žen, dívek a dětí (ženského rodu) docházelo ještě do jiného kynologického klubu, v té době pod vedením Svazarmu. Byly jsme tam členkami několik let, ale po určitých neshodách s ostatními členy jsme začaly pokukovat po jiných cvičištích s tím, že do budoucna přestoupíme.

Založení

Jednoho dne jsem šla na procházku se svými dvěma psy a právě na zastávce Rohožník byla vývěska, která informovala o založení kynologického klubu v Újezdě nad Lesy. Měla jsem ohromnou radost. Jediné, co jsem si nedovedla představit, kde budeme s kamarády cvičit? Vše jsem okamžitě oznámila všem možným pejskařům, kteří by měli zájem začít znovu a od píky. Zájem byl, ale jak už jsem zmínila, samé ženy a děti. Zatelefonovala jsem na číslo, které bylo uvedeno na inzertním letáčku a byla jsem informována o čase a místě schůzky. Tak jsme v plné ženské a psí síle vyrazily na informační schůzku s oním neznámým.

Tramvaj

A přišel den D. Došli jsme k rybníku, za kterým byla ohromující skládka všeho. Nechyběla ani tramvaj bez kolejí! To místo jsem znala, protože jsem v Újezdě vyrůstala a u rybníka trávil víceméně prázdniny tak, jako všichni

mí spolužáci ze základní školy, ale netušila jsem, že to bude ona, ta skládka, která se stane naší srdeční záležitostí.

Skládka

Jako dítě jsem si neuvědomovala tu hrůzu, která se tam za ta léta vrstvila, až teď, po těch letech, když už jsem dospělá, si uvědomuji tu odvahu, že tu hrůzu můžeme společnými silami odstranit a zvelebit mikročást naší země a miničást naší obce. Všichni jsme se radostně domluvili a začali jednat. Samozřejmě, že první na řadě byly úřady a teprve poté práce. Pracovali jsme, jak čas dovolil, a na tu práci jsme teď už byli dva muži, čtyři ženy a tři děti. Opravdu jsme vlastníma rukama z tohoto dnes krásného pozemku, skládku zlikvidovali sami. Žádné dotace a zisky v té době nebyly. Nejdříve jsme museli prokázat „bojeschopnost“ a poté nám byl z malé části Svazarm ochoten pomoci.

Rozrůstáme se

Bylo veselo, práce nad hlavu a po dvou, možná třech měsících, se k nám začali přidávat další noví zájemci o členství v kynologickém klubu.

Byli to zkušení pejskaři, ale i začátečníci, samí mladí lidé, což bylo potěšující. Hlavně jejich zájem o kynologii a neodříkání se práce. To bylo úžasné. Na stavbu plotu klubovny, kotců, maket

a dalších pomůcek určených k výcviku, které jsme si stavěli a vyráběli sami, nám také z velké části dávali místní občané materiál, který už nepotřebovali na své rodinné domky, a navíc ještě byli ochotni přiložit ruku k dílu. Moc jim za to ještě dodatečně děkujeme. Někteří z nich už nejsou mezi námi, ale myslíme na ně stále.

Soužití a tolerance

Nikomu jsme nevadili, ani naši psi. Naopak panovalo absolutní pochopení. Sousedé se někdy přišli podívat na výcvik, nebo jen tak na kávu, a byli rádi, že je živo. Spousta rodičů nám svěčila svoje ratolesti a nám nevadilo, že nemají pejsky s průkazem původu, naopak některým to šlo možná lépe nežli ušlechtilým plemenům.

Děti s námi pracovaly na údržbě cvičiště a chodily poctivě cvičit. Zúčastňovaly se i zkoušek, závodů a různých jiných akcí a nás to bavilo.

Sousedé a místními obyvateli jsme byli tolerováni a vycházeli jsme si vstříc. Nikomu jsme neškodili, vše bylo v pořádku. Děti a my dospělí jsme měli úžasnou zájmovou činnost. No a po čase se z dětí stali dospělí lidé, zažili jsme svatby, narození dětí. To všechno k nám patřilo, to vše jsme společně sdíleli a žili. A to by se také mělo zachovat a chránit. Není nad to, když mají lidé a příroda společné zájmy.

Jana Votýpková – Linkov

Občané jako nátlaková skupina a kverulanti

Sedm let nás pánové Roušar a Hartman (Otevřený Újezd - OÚ) spolu s politickým spolkem Újezdský strom ohlupují řečmi o občanské společnosti, kulatých stolech, anketách, Agendě MA21 apod., abychom se nyní dozvěděli, že je to vše jen lež a občané, kteří řečem pánů z OÚ uvěřili, byli označeni za nátlakovou skupinu, nebo rovnou kverulanty. P. Roušar a jeho OÚ má nyní novou mantru, kterou je „nezávislý průzkum“. Samozřejmě pod jeho taktovkou. Ale popořadě.

V dubnu 2017 se konalo Veřejné fórum k celkovému rozvoji MČ, kde přítomní občané zformulovali celkem 16 problémů k řešení, z nichž jako největší problém s největším počtem hlasů bylo zvoleno „Zachování kynologické organizace Újezd nad Lesy s třicetiletou tradicí na stávajícím cvičišti“. V květnovém ÚZ k tomu bylo napsáno, že „Tyto problémy budou ověřeny anketou a následně předány k řešení na zastupitelstvu MČ Praha 21“.

Chtějí to jinak

Výsledky Veřejného fóra ovšem nedaly spát radnímu Jeničkovi (Svobodní), který vede proti kynologické organizaci svou osobní válku a ani místostarostovi Roušarovi (OÚ), který chce v oblasti kynologického cvičiště pro změnu vysázet stromy (soudě dle usnesení RMČ62/1064/17). A tak tito pánové s pozhledáním dalších radních zavrhlí plánovanou anketu a rozhodli se, že výsledky Veřejného fóra budou ověřeny v tzv. „nezávislém“ průzkumu. A rovnou za pěkných 36.300,- Kč z peněz občanů Újezda.

Nečitelná firma

Na základě tohoto faultu na občany jsem v červnovém ÚZ vyjádřil obavu, aby vztězný požadavek občanů na zachování kynologického cvičiště vzešlý z Veřejného fóra, neodsunul tento našimi radními dodatečně objednaný „nezávislý průzkum“ až na samé dno. A tak se skutečně stalo. Nebylo to sice úplné dno, ale pěkné 11. místo ze šestnácti.

A jak toho naši radní dosáhli? Cesta byla jednoduchá. Vybrali bez jakéhokoliv výběrového řízení firmu MindBridge Consulting a.s. (MBC), která od roku 2013 nezakládá do Obchodního rejstříku své účetní uzávěrky (viz www.justice.cz). Už to by mělo našim radním vadit, ale jak je vidno, nevadilo. Aby také ano, když si p. Roušar tak pěkně notoval s ředitelem MBC Ing. Kravkou v náhledu na názory občanů vyjádřené na veřejném fóru.

Spokojený místostarosta

Roušar

„Význam veřejného fóra je v generování témat (ale bez nároku na určení jejich důležitosti=pořadí), a to díky počtu, skladbě a „angažovanosti návštěvníků VF), význam ankety není žádný (kromě politického – „šidítka pro veřejnost“ ... „přímá demokracie“, „napsal v e-mailu p. Kravka

panu Roušarovi. No řekněte sami, lepšího člověka si na „nezávislý průzkum“ pánové Roušar s Jeničkem vybrat nemohli. Ostatně p. Roušar s uspokojením ve své e-mailové odpovědi z 20. 7. 2017 adresované p. Kravkovi po zdárně provedeném „nezávislém průzkumu“ konstatoval: „... zajímavé a očekávané - první téma z veřejného projednávání se propadlo na 11. místo ... Jinak osobně spokojen“.

Ostatně politické z a d a - ní pánů Roušara a Jenička obhajoval p. Kravka i na stránkách zářijového ÚZ, kde tvrdil, že: „Na jednáních nebo i v petičích a také v anketě bývá někdy nenápadně, někdy hlasitě, někdy až agresivně prosazováno téma, které vypadá jako priorita. Pak se ale ukáže, že nemá v obci jako celku dostatečnou podporu a prioritou obce ve skutečnosti není“.

Skutečně „kvalitní“ průzkum

Na průběh průzkumu u jednotlivých respondentů dávala MBC 2 minuty. Za tuto dobu se tazatel musel představit a vysvětlit prováděný výzkum, dotázaný odpovědět na základní otázky (věk, vzdělání, bydliště a jeho lokální upřesnění), přečíst si 16 názvů témat, vzešlých z Veřejného fóra, dostatečně je pochopit, vyhodnotit a vybrat ta nejdůležitější.

Opakovaně jsme vyzkoušeli, že toto se za 2 minuty stihnout nedá.

Ověření

Na způsob provedení „nezávislého průzkumu“ se dotázal zastupitel Duchek tajemníka úřadu. Zajímalo ho, jakým způsobem MČ ověřila a překontrolovala, že výzkum skutečně proběhl. Zde je vyjádření pana zastupitele: „Odpověď tajemníka MČ Praha 21 byla velmi zajímavá. Doslova mi napsal, že MČ požadovala informaci, ve kterém termínu průzkum proběhne, ale jinou kontrolu nezajišťovala zejména s ohledem na pozitivní reference obdobných průzkumů. Z odpovědi tajemníka mi též vyplynulo, že nejsou k dispozici žádná data, koho se vlastně „naši výzkumníci“ ptali. Až na předem daný počet rozhovorů pro jednotlivé věkové kategorie a skupiny vzdělání, aby struktura dotazovaného vzorku odpovídala struktuře obyvatel Újezda. To si ale bez jistého nasměrování k dotazovaným občanům příliš představit nedovedu. Navíc tazatelé používali k výzkumu tablety. Tedy vyplněné

(průkaznější) papírové dotazníky neexistují. Na mně tak průzkum rozhodně nezávisle nezapůsobil.

Proto jsme se s kolegy zeptali právě stejného počtu obyvatel, zda se nějakého průzkumu vůbec účastnili. Všechny 408 dotázaných si ovšem na žádný průzkum nevzpomnělo. Tím neříkám, že nebyl, ale nám se nepovedlo najít ani jediného dotazovaného. Zřejmě jsme navštívili špatné rajóny...

Ale i kdyby průzkum proběhl, trpí například absencí vysvětlování problémů (témat), což se na VF děje při jejich zapisování u jednotlivých tematických stolů. A pak se před hlasováním o pořadí problémů o nich ještě často i veřejně diskutuje. Pokud tedy průzkum proběhl, byl ryze účelový, nehospodárný a objektivně nesmyslný. Během dvou minut totiž dotazovaný sotva získal i minimum informací o problémech. Vybíral tak spíše výkřiky a hesla (například bez výkladu naprosto nesrozumitelné: vyčistit les odborníky), než problémy,“ říká zastupitel Duchek.

Záměrná nezodpovědnost?

Důvěra tajemníka úřadu je tedy až dojemná. Jestli naši radní stejným způsobem kontrolují i jiné zakázky (tedy že zhotoviteli důvěřují a jen chtějí vědět, kdy na zakázku nastoupí), tak se už nelze divit, že se za této politické reprezentace vyplatí panu Lojínovi 25.000.000,- Kč za budovu na cizím pozemku (jejíž hodnota je tím cca poloviční), že se proplácí dodatečně různé, pochybné a ničím neodůvodněné faktury apod.

Poučení na závěr

Z celé věci ale do budoucna plyne jedno podstatné zjištění. Jen naprostý naivka se nyní bude účastnit různých kulatých stolů či veřejných projednávání s myšlenkou, že by se mu mohlo podařit prosadit či alespoň upozornit na nějakou pro něj důležitou myšlenku.

Názor občana už nyní pana Roušara a Jenička zajímat nebude, protože za naše peníze získali nástroj, jak si prosadit svůj názor jako jediný správný. To jim ostatně potvrdil i p. Kravka, který na závěr svých vskutku neotřelých postřehů na občanskou aktivitu napsal ve svém mailu p. Roušarovi, že: Jsem moc rád, že jste se na Praze 21 rozhodli sociologickou studii realizovat (to neříkám proto, že máme zakázku), ale díky studii máte nyní opravdu „neprůstřelný argument proti lobbistům, aktivistům, politickým oponentům, kverulantům apod.“

Takže vážení političtí oponenti, občanskí aktivisté i prostí občané (možná bych měl spíše napsat, kverulanti). Neotravujte už nadále naši vrchnost, ona sama nejlépe ví, co je pro vás dobré. Nepřipomíná vám to náhodou doby, kdy jediný správný názor byl ten marxisticko-leninský?

Z vycházky v Klánovickém lese a okolí

Na samém konci školního roku Spolek Oka uspořádal další poznávací vycházku. Termín byl už bohužel poněkud pozdní, takže účast byla tentokrát nižší než na předcházející vycházce, ale počasí nám velmi přálo a vycházka proběhla ke spokojenosti přítomných i organizátorů.

Tentokrát jsme navštívili zvířátka v lesní oboře, zastavili se u zjevení sv. Kříže, zakopli o 3 mraveniště, zkoumali záhadné díry a vlny v terénu, zamýšleli se nad poselstvím drátěné koule v plotě, hledali jsme a našli starou dostihovou dráhu, v energetických místech se

snažili vnímat pronikající složky dávných sil, naznačujících podle esoteriků místa průchodu do jiných dimenzí, a našli čouhající zdřevnělou nohu z hrobu obra Koloděje.

Nechme proto promluvit obrázky z vycházky a příště se na vás těšíme zase.

vtipy

vtipy

vtipy

vtipy

vtipy

vtipy

V základní škole postavené z dotačních fondů EU se učitelka ptá žáků: "Děti, čím chcete být, až budete dospělými?"

První žák odpoví: "Fotbalovým reprezentantem s lvíčkem na prsou." Učitelka si zapíše 5 a do poznámky uvede "Budoucí nacionalista".

Druhý žák odpoví: "Chtěl bych být na Šumavě hrdým pohraničníkem."

Učitelka si zapíše 5 a do poznámky uvede "Budoucí xenofob".

Třetí žák odpoví: "Entomologem a zkoumat černé mravence." Učitelka si zapíše 5 a do poznámky uvede "Budoucí rasista".

Čtvrtý žák uvede: "Na věčné časy koupeným Evropanem a nikdy jinak."

Učitelka si zapíše 1 a do poznámky uvede "Vycůraný už teď!"

V újezdském poli se objevily agrosymbole. Tentokrát se ale nejednalo o kruhy, ale o kosočtverce s čárkou. Zeptali jsme se místního ochmelky a starousedlíka Pepy Paka: "Co tomu říkáte?" "Že už jsem mimozemšťany několik let neviděl," odpověděl Pepa.

Petr Duchek

Cyklovýlet přes současnost do historie a jak se spí pod Palačinkou

Léto pomalinku končí, i když doufám, že si ho ještě přece jenom trochu užijeme, a tak se teď pojdme společně ohlídnout za tím, jak ho prožili kluci a jejich kamarádi a kamarádky z oddílů „Štěnat“ a „Tygříků“.

Ještě před začátkem prázdnin čekali na všechny dvě tradiční akce.

Cyklovýlet s rodiči a, ať už nám to počasí dovolí, nebo nedovolí, „Víkendová výprava do neznáma s přespaním pod hvězdami nebo kapkami deště“

Protože věk cyklistů se pohybuje od šesti do šedesáti let, snažíme se najít trasu, kterou by zvládli všichni, a také takovou trasu, na které by bylo i pár zajímavých míst. Tentokrát jsme vyjeli po cyklotrase z Újezda přes Klánovice do Zelenče. Mimochodem část trasy, která obchází Zelenč, je kouzelná, vede mezi stromky a na křižovatkách vás hlídají zrcadla. Kousek za Zelenčí je velké dětské hřiště, a i když je velké, zastaví tam i malí cyklisté, protáhnou se, nasvačí a jede se dál. To „dál“ znamená k soutoku Labe a Jizery do městyse a Lázně Toušeň. Lázně Toušeň jsou jak známo lázně bahenní, proto se jim trochu vyhneme, ale není nám to stejně nic platné, protože na stezce podél Labe se většinou seznámíme s bahnem labským. To je také důvod, proč rádi uvítáme další „zastávku“ u čelákovických jezer Malvíny a Mezi Mosty, kde spláchneme pot a únavu a jako znovuzrození šlapeme dál. Nebyl to sice záměr, ale shodou okolností

jsme náš výlet naplánovali na 27. května, kdy jsme si připomínali 75. výročí atentátu na Reinharda Heydricha, a tak bylo logické, že jsme se na závěr naší cyklovýpravy zastavili i u památníku nedaleko Nehvizd na místě, kde oba parašutisté, Gabčík a Kubiš, 29. prosince 1941 při nočním výsadbku seskočili.

Od památníku už nás čekal jen příjemný sjezd do Horoušan a po průjezdu Klánovickým lesem i neméně příjemný vjezd do Újezda nad Lesy.

Červnový víkendový výlet s přespaním pod hvězdami měl trochu tajemný začátek. Zhruba před dvěma roky jsme byli na společné výpravě na chatě našeho staršího kamaráda v Nové Starosti u Rynoltic. Při jedné z her během sobotního výletu objevili tři „průzkumníci“ skalní převis (pracovně si ho nazvali Palačinka) a celé dva roky prosili, abychom se právě na Palačinku někdy vydali a přespalí tam. Až se v červnu konečně doprosili. Pravda je, že jsem se trochu obával, jestli tam po těch dvou letech, kdy se okolí přece

jenom trochu mění, mí průzkumníci trefí. Trochu mne uklidňovalo, že počasí bylo vlídné a že bychom tedy v nejhorším případě přespali kdekoliv. O převisu totiž věděli pouze oni – já jsem jen tušil, že je někde mezi Libercem a Českými Budějovicemi. Ale průzkumníci nezklamali, a i když byli po výstupu z Rynoltic unaveni, převis našli. Doopravdy trochu připomínal palačinku. Z jedné strany byl skoro bílý a z druhé, kde bylo ohniště, poněkud černý. Navíc se tak jako palačinka nahoře stácel. Ale to nám vůbec nevadilo, všichni jsme se pod zákrut lehce vešli a dřeva na oheň bylo kolem spousta, takže k večeri se podávalo základní menu: polévka (nejistěho původu) a konzervovaný zálesácký guláš.

Protože průzkumníci nemohou po večeri usnout dřív, než prozkoumají okolí, vydali jsme se na malou večerní procházku. Já jsem sice napsal večerní, ale byla to spíše procházka „ztrácející“. Nejprve se ztratili

samotní průzkumníci, když se posléze objevili, zjistili, že jeden z nich ztratil čepici, kterou už jsme se za šera neodvažovali hledat, a když jsme se raději vrátili zpět, nenašli jsme pilku. Což byl problém a průzkumníci byli zpočátku zaraženi, když jsem jim oznámil, že na ranní oheň budou muset dřevo přehryzávat, ale pak poznali, že to tak vážně nemyslím a spokojeně pod Palačinkou usnuli.

Ráno se nám podařilo i bez pilky rozdělat oheň a uvařit si čaj a několik instantních kaší k snídani. Protože, jak se ukázalo, ztracená čepice z minulého dne byla vzácná a majitel bez ní odmítal odjet s tím, že nás poprosil, ať doma vyřídíme, že pod Palačinkou zůstane, dokud ji nenajde, objevili se ostatní jako praví kamarádi a kamarádky a vydali se společně čepici hledat. Ten den byl strážný anděl všech hledačů asi v dobré náladě, protože po chvíli čepici skutečně našli, vítězoslavně ji narazili

majiteli na hlavu a za zpěvu písně, kterou o celé výpravě složili, se vydali na rynoltické nádraží.

A já jsem už teď zvědav, jaký další převis mí průzkumníci objeví. Že by to byl tentokrát třeba „Bramborák“? Těším se.

Jan Jacek

Z Újezda do Japonska

Každý si může najít na internetu informaci, že Tokijská oblast je protkána jednou z nejhustších a také nejsložitějších železničních sítí na světě. Nikde jsem ale nenašel informace o celkové délce tunelů. Při našem cestování po Japonsku jsem však měl pocit, že ostrov Honšú je děravý jako ementál. Prostě samý tunel. Navíc zde najdete čtvrtý nejdelší podvodní tunel o délce deseti kilometrů - Aqua Line. Zajímavostí je, že vjezd do tunelu je z uměle vytvořeného ostrova, na který se dostanete pro změnu mostní konstrukcí. A ještě větší zajímavostí je, že v tak dlouhém tunelu v seismické oblasti pod mořskou hladinou jsem nikdy neviděl ani malou loužičku.

Snídaně a ubytování

Při našem cestování jsme hlavně chtěli zažít japonský způsob života. Museli jsme proto vyzkoušet ubytování v tradičním hotýlku - rjokanu. Našli jsme krásný rodinný hotýlek u rýžového políčka.

V celém hotýlku najdete na podlaze rohože - tatami, na které nesmíte v žádném

případě vstupovat v botách. Pokud se skládá z jedné obytné místnosti. Najdete zde koberec, ve středu pokoje je tradiční nízký stůl, kolem něhož leží několik sedacích polštářů zvaných zabuton. Zde se podává čaj, případně snídaně a večeře. Ke spaní slouží futon položený přímo na tatami. Ten při příchodu do pokoje nenajdete, protože je uklizený ve speciální skříni, odkud ho každý večer personál hotelu vytáhne a rozestele vám. Ráno ho pak zase uklidí. Na pokoji se nalézá i další skříň, kam si můžete uložit své věci a zavazadla. Obvykle je součástí pokoje i malá koupelnička se západním záchodem, sprchou a umyvadlem. My jsme však našli ten klasický starší rjokan, kde byly pouze společné toalety.

Zážitkem ovšem byla ranní snídaně. O samotnou snídani ani tak nešlo, tu jsme již několikrát zažili, ale to stolování. Snídani vám přinesou na stoleček vysoký pouhých 30 cm.

K tomuto stolečku si máte sednout na již zmiňovaný zabuton na překřížených nohách. To prostě nejde. Proto jsem u snídaně vypadal spíše jako na zemi se stále vrtící a váleající vorvaň. Ještě štěstí, že jsme zde spali pouze jednu noc. Ale zážitek to byl opravdu obrovský.

Okno

Trochu jiným zážitkem byl pobyt v jiném hotýlku, již západního typu.

Dvoulůžkový pokoj s koupelnou a toaletou se nacházel na ploše 2,5 x 4 m. Mít s sebou velký kufr, nevím, kam bych ho položil. Další šok přišel při otevírání jediného malého okna se žaluzií. Okno nešlo otevřít úplně, myslel jsem si tedy, že je to ochrana proti možnému vypadnutí hosta

z okna. Nikoliv, škvírkou jsem asi ve vzdálenosti 40 cm od našeho rámu okna spatřil stěnu sousedního domu.

Sousední stavba byla postavena asi později než hotýlek a tak hosté místo večerního výhledu na město můžou čuchet pouze na betonový panel. Proto jsme raději vyrazili otestovat nějakou tu rybářskou hospůdku.

Hospůdky

Rybářské hospůdky musíte hledat v bočních uličkách stranou od hlavních ulic. Stačí si zajít 300-400 metrů a narazíte na uličku, kde je jedna rybářská hospůdka vedle druhé. Najednou jste úplně v jiném Japonsku. Interiéry hospůdek jsou opravdu neotřelé. Většinou sedíte na přepravkách od saké, stoly jsou zbouchané z palet nebo nějakých beden, odvětrání kuchyně žádné, elektroinstalace vedená vrchem, u vstupu naskládané ryby na ledu nebo i živé v akváriích, atd, atd. A toalety? Uprostřed uličky s hospůdkami jsou jedny společné toalety pro cca 10 hospůdek. Chvilí nic nechápáte, později začnete pochybovat, zda jste vůbec v tom čistém, tichém, klidném, moderním a přetechizovaném Japonsku. Šok ale trvá opravdu chvíli. Jakmile si sednete na tu plastovou přepravku, dýchne na vás ta zvláštní atmosféra hospůdky, že se takovými malichernostmi přestanete zabývat. Objednáte si sašimi nebo sušisi, k tomu jedno pivo Sapporo a s údivem pozorujete opravdový život. To se opravdu nedá popsat, to se musí zažít. No a památky, ty si necháme do dalšího čísla.

Honza a Irena

Žádný strom neroste do nebe, ani ten okrašlovací 6

V ostře sledované kauze „revitalizace prameniště“ došlo ke zvýšení korespondence mezi námi a magistrátem. Z dopisování se dozvídáme, že „pobočné prameniště“ vlastně není prameniště, mokřad bude nově především květnatou loukou, skryté budoucí náklady zjevně nikoho nezajímají atd. Tak pojďme na to.

Grantově podojené pozemky

Obecní pozemek o velikosti cca 7 tis. m² už není pobočným, bočním, či přídatným prameništěm, ani pouhým polním mokřadem, ale nově má být polním mokřadem s květnatou loukou v nivě potoka. Na její vytvoření putuje ve prospěch Újezdského STROMu (ÚS) dalších 110.000 „květnatých“ korun z magistrátu. Do stejných pozemků, do kterých mířil i první „mokřadní“ grant!!

Mokřadní tůň

Mokřadní tůň je další z termínů pro označení lokality, kterou registrujeme. Při návštěvě po nočním dešti jsme 26. 8. 2017 v údajné tůni zaznamenali vodní plochu cca 13m² s hladinou necelý metr pod okolním terénem (viz foto). Domníváme se, že takových ploch jsou ale v Újezdě stovky. Zamokřené sklepy, níže položené okraje polí i luk nejsou ničím neobvyklým. V přímém přenosu toto bylo možné sledovat i při rekonstrukci plynovodu, veřejného osvětlení a chodníku v Čentické ulici na konci prázdnin. Po kopnutí vytekla, jaký div, spodní voda, která nemá kam odtéci kvůli nepropustnému podloží. Ale nikdo v těchto případech nemluví o prameništi či mokřadu. Nakonec i proto se staré potrubí meliorace táhne napříč Újezdem pomalu i pod domy.

Skryté - následné náklady

ÚS se rád chlubí získanými dotacemi na své projekty (viz třeba ÚZ) a toto dává do souvislosti se svou představou zvelebování Újezda n/L. Věc má ale i druhou stránku, o které mlčí. Neobtěžuje se totiž kalkulací budoucí udržitelnosti těchto projektů. Tak například. V grantu na květnatou louku je nyní počítáno s opakovanou sečí pozemků pro období 2017/2018 ve výši 89.000,- Kč. Bude-li toto nutné každoročně opakovat, vytvoří ÚS městskému rozpočtu tzv. „trvale udržitelný“ náklad za necelých 50 tis. ročně. Jen na této jediné položce, neboť chybí alespoň odhadovaný rozpočet dalších výdajů spojených s trvalou udržitelností projektu. Stejně tak chybí porovnání s příjmem za pronájem pozemků – orné půdy zemědělcům. Byť ten je spíše symbolický.

Zase ta zálivka

Opět se v grantu objevuje zálivka a její doprava k pěti stromčkům (původní plán na výsazení 40 ks nakonec zdá se definitivně padl). Tentokrát za cca 6,5 tis. Vzpomínáte si ještě, jak jsme před rokem psali o zamítnutí grantové žádosti ÚS u Nadace Partnerství? Té přišlo už tehdy podezřelé provádění zálivky

na podmačených pozemcích. Že by najednou půda už tedy nebyla podmačena, pramenitá, ani mokřadní?

Smlouvy se zemědělci

Zdá se, že v písemné podobě na úřadu chybí její výpověď, stejně tak zápis o stavu vrácených pozemků. Nicméně smlouva obsahuje zmínku o nutnosti dodržovat zákon na ochranu zemědělského půdního fondu (ZPF).

O zákonné péči o vodní dílo – melioraci, též není na úřadu údajně žádný záznam.

Zdroj vody

Magistrát v korespondenci poprvé připustil, že vlastně neví, kde se voda bere, neboť údajně posuzoval „faktické zvodnění neznámého původu (polní mokřad) na orné půdě“ a též konstatuje, že „nelze sice zcela vyloučit, že část vody napájející mokřad může pocházet z narušené meliorace“. Čímž ale potvrdil, že i on věděl (nebo měl vědět) o půdě zařazené do zákonné ochrany ZPF, stejně tak o melioracích.

Zelené developero

Když se řekne developer, zelení aktivisté se často naježí. Vidí jen zisk z betonových staveb místo zeleně. Ale jaký je rozdíl mezi ziskem betonové lobby a zelené lobby? Solární panely jsou kapitolou samy pro sebe. A každý může za zisk považovat něco jiného. Jeden chce stavět betonový obchvat, druhý chce všude louku a les, třetí chce pěstování zemědělských plodin. Zisk však nemusí být jenom finanční. V principu se všechny strany mohou chovat úplně stejně dravě, aby každá dosáhla každého zisku. Problém nastane, když jedna strana vědomě nadřazuje svůj zisk nad existující druhý, porušuje přitom zákony, mlží, klíčkuje a místo diskuse sprostě nadává. O veřejném zájmu ani nemluví, zejména pro jeho velkou různost výkladů.

Navrch huj, vespod fuj!

Trvale udržitelný rozvoj (tedy zachování světa budoucí generací v takovém stavu, aby se neměly hůře než generace současná), ekologická stabilita, biodiverzita a další podobná slova a obraty se začínají kauzou hemžit. A přitom aktivisté, ochránci životního prostředí, ÚS, úředníci na magistrátu atd., ti všichni vědí, že v půdě je v podstatě časovaná ekologická bomba, resp. skládka v podobě neznámého množství a složení meliorační soustavy. Nikdo z nich údajně neví, kudy vede odtokové potrubí, kde jsou betonové prefabrikáty, možná i šachty, zda je potrubí rozdrčené těžkou zemědělskou

technikou, kde se nacházejí různé obtokové roury a klenutí, železná upevnění atd. Důležité pro tyto „ekoteroristy“ je, že na „horní palubě půdního Titaniku“ bude ekologická stabilita s květnatou loukou a bude se zase čím chlubit. A budoucí generace ať si trhnou nohou. I v případě plastového potrubí v půdě. Ten je možná jiný, než plast v mořích a oceánech, ale objevují se zprávy o přítomnosti plastů v pitné vodě, v potravinách a není jasné, jak se do nich dostaly.

Černá stavba

Orgánem státní správy doposud nebyl vydán souhlas s vyjmutím pozemků ze ZPF. Mokřadní tůň se tak stále nachází v režimu „černé stavby“ dotované magistrátem.

Já na bráchu, brácha na mě

O nutnosti zařídit, či zažádat o vyjmutí pozemku ze ZPF jednala újezdská Komise ŽP v červnu 2016, ve které byla i zástupkyně a aktivistka z ÚS. Zápis z jednání komise vzala následně na vědomí vlastním usnesením i rada MČ. Především tedy starostka Čechová, místostarosta Roušar a radní Jenčovská (předsedkyně Komise ŽP). Podle zápisu měl vyjmutí zařídit ÚS. Ale nezařídil.

V listopadu 2016 jednala o vyjmutí komise znovu, opět za přítomnosti aktivistky ÚS a opět se vzetím na vědomí usnesením rady MČ ve stejném složení. Jen s tím rozdílem, že tentokrát měl vyjmutí zařídit Odbor životního prostředí a dopravy (OŽPD) na našem úřadu. Ale ani on nic nezařídil.

Pravdou sice je, že odbor nemá právní subjektivitu a sám těžko mohl žádost podat, neboť ta se podává právě u něho. Nicméně do rady MČ nedal žádný podnět k vyřízení.

Proto v tomto případě měla žádost o vyjmutí podat starostka Čechová zastupující MČ Praha 21. Ale nepodala.

Nepochybně však články v Magazínu Oko přiměly zainteresované strany k aktivitě a na sklonku školního roku 2017 najednou odpovídá poněkud nelogicky OŽPD pí Kazdové z ÚS na její žádost, jak zařídit vyjmutí parcel ze ZPF. Ale ani tehdy ÚS věc nezařídil.

Žádost nakonec za MČ Praha 21 přece jen podala starostka Čechová dne 14. 6. 2017. Tedy rok od prvního jednání Komise ŽP v této věci. A cca 6 let od prvního projednávání „revitalizace prameniště“ vůbec.

Sanatorium Bohnice

Podle tajemníka úřadu (ovšem též bývalého vedoucího OŽPD) bylo údajně jedním z důvodů nepodání vyjmutí i to, že se měnil zákon o ZPF...

Ale s magistrátem byly prý prováděny telefonické konzultace...

Dosavadním výsledkem však je, že řízení o vynětí pozemků ze ZPF bylo OŽPD dne 26. 6. 2017 přerušeno, neboť podaná žádost neobsahovala potřebné náležitosti vyžadované zákonem na ochranu půdy! Celkem chybí plných 10 bodů.

A přestože žádost podala starostka za MČ Praha 21, k doplnění chybějících bodů je opět a zase vyzván ÚS!!

A aby zřejmě nebyl ve stresu a uměle vysázené rostliny pořádně zakořenily, dostal čas na dodání chybějících bodů do konce roku!! „Černá stavba“ už ale stojí...

Zelená lobby

Do konce roku tak tipují, že v oblasti mokřadní tuně nastane zelený zážrak a někdy v šeru, v noci či pozdě k ránu se zde poprvé objeví velmi vzácné a chráněné druhy rostlin (kosatce?) a živočichů. Tím se stane oblast zeleně zakonzervovaná. Způsob dosahování (svého) zisku zelenou lobby je stejný, jako u betonové lobby...

Snůška klamů

A tak zatímco my se v této kauze úředníků ptáme a píšeme o porušování zákonů, všelijakých podivnostech až výmyslech, předkládáme mapy, fotografie, názory i od pamětníků, nabízíme ÚS veřejně (avšak marně) a opakovaně prostor pro vyjádření v našem magazínu, kde by své kroky vysvětlil, především koordinátorka projektu, pí Kazdová, dští na nás síru a snůškou klamu na webových stránkách ÚS zakrývá, že nekonala, co konat měla. V čem se tedy domníváme, že ona klamává nekonání (krom již uvedených) například spočívají:

Prodloužení – ÚS si až na úplném konci roku 2016 vyjednal na magistrátu prodloužení trvání projektu, protože jsme mediálně začali psát o jeho kolizi činnosti se schváleným harmonogramem projektu.

Výstava a soutěž 2016 – do našeho upozornění není výstava nikde plánovaná, dle zápisů z Muzejní rady se s ní nepočítalo. Poměrně rozsáhlé soutěžení rodičů, školy a dětí, navázané na výstavu, neproběhlo.

Katalog o výstavě – místo papírové formy je šířen v elektronické verzi a v době výstavy nebyl k dispozici. Oboje je v rozporu s projektem. Obsahuje však pro ÚS jednu důležitou věc, která ovšem do katalogu vůbec nepatří. Jde o dopis z magistrátu, adresovaný především Spolku Oko. Magistrátní Odbor ochrany prostředí v něm hájí své grantové stanovisko na revitalizaci prameniště (no jak by také jako donát mohl jinak) a reaguje na články v Magazínu Oko. Ten ale čtenářům katalogu není k dispozici, ani jeho odkaz

na webové stránky. Zde je krásně vidět ten rozdíl. Zatímco my ÚS nabízíme veřejně a opakovaně prostor pro vyjádření v magazínu Oko, ÚS otiskne jen jednu (svoji) pravdu a jinou odmítá.

Ovšem drzostí je tvrzení pí Kazdové na webových stránkách ÚS, že katalog byl z grantové podpory vyškrtnut. Proč tedy na katalogu nechala pí Kazdová vytisknout, že byl vyroben z finančním příspěvním magistrátu?? Další klamavá a velkášská propagace, či manipulace?

Vyjmutí ze ZPF – na webových stránkách ÚS se objevil průřez zápisů z jednání Komise ŽP, kterými pí Kazdová prokazuje, jak projekt „revitalizace prameniště“ obezřetně, dlouho a s odborníky vznikl. Magistrát ale v našem přípisu poprvé připustil, že granty jsou přístupné i laické veřejnosti s malým odborným zázemím, z čehož mohou plynout i nepřesnosti. Co však zcela pí Kazdová opomněla, je zveřejnění těch pasáží projednávání komise, v nichž je projednáno vyjmutí obecních pozemků ze ZPF a zaúkolován je k tomu právě ÚS. O e-mailové komunikaci mezi úřadem a ÚS/pí Kazdovou ani nemluvě. Paní Zita se do kauzy již začíná zamotávat...

Snížený grant – původní rozpočet požadovaný ÚS na realizaci projektu byl výrazně snížen. ÚS se hájí tím, že dostal méně peněz a proto taky méně z projektu udělá. Natažená ruka neziskovky se odhalila. Ale podle této logiky, je každou žádostí o grant příslušný donát uváděn v omyl. Je to, jako bychom uspořádali koncert, žádali 50 tis., ale dostali jen 10 tis. Z nich zaplatili jen zvukaře, šatnáře i pronájem sálu a umělce nechali návštěvníky, ať si domyslí. Jako bych viděl Saint-Exupéryho beránka.

Zadní vrátka

Z. Kazdová už si ale na webu pootevřela zadní vrátka. Naše v souladu se zákonem a zcela legitimní dotazování na projekt „revitalizace prameniště“ označila za fízlování a ničení vztahů újezdských občanských organizací s magistrátem. Kterých? Asi hlavně ÚS, že? Zajímavé. Máte pocit, že něco není v pořádku, že se nedodržuje zákon, upozorníte na to, ale podle pí Kazdové jste ve skutečnosti škůdcem vy. Paní Zita je opravdu neotřelý fenomén občanského aktivisty – politika.

A není to tak dávno, co se svým chotěm P. Roušarem prosazovala v komunálních volbách vizi finanční nezávislosti na magistrátu. Ale když se daří pravidelně dojit magistrát do vlastního džbánu, jdou i vize stranou. Už chápu, proč ÚS nechce ostatní spolky v Újezdě naučit, jak se „dojí“ magistrát.

Petr Duchek

Cui bono?

Někteří občané Újezda mě upozornili na článek Z. Kazdové a M. Hartmana (byť v záhlaví je stydlivě uvedeno autor: správce Webu, v závěru zase výbor STROMu) uveřejněný na stránkách politického hnutí Újezdský strom, týkající se projektu „Revitalizace prameniště“.

Kromě nenávisných výpadů vůči magazínu OKO a nezbytné snůšce lží a polopravd, kterými autoři obhajují neobhajitelné, neobsahuje článek nic, co by stálo za zmínku. Až na závěr, kde zřejmě pí Kazdová píše: „Je opravdu cílem dobrovolníky pracující ve svém volném čase, nezištně, pro lepší obec, odradit a otrávit? Cui bono?“ (pozn. Cui bono? – Komu to poslouží?)

— inzerce —

LÉKÁRNA NA ROHOŽNÍKU

Živonínská 1630

Praha 9 - Újezd n/Lesy

Po-Pá 8-17

telefon: 281 973 160

lek.rohoznik@volny.cz

- + výdej na recepty i volný prodej
- + magistraliter příprava
- + veterinární přípravky
- + homeopatie

To je konečně správná otázka. Komu přinese tento nesmyslný a zcela zmatečný projekt, žonglující v průběhu realizace nejen s názvy (revitalizace hlavního prameniště je revitalizací bočního, pobočného, přidatného prameniště, ale je těžké polním mokřadem, mokřadem s tůňkami, tůňkami, tůňkami, mokřadní tůňkami atd.), ale i s parametry projektu, jakýkoliv užitek. Ze znalosti věci existuje důvodná obava, že užitek to přinese hlavně pochybným snahám ekoaktivistů z ÚS a OÚ. Ti obdrželi na projekt dotační částku 100.000,- Kč a dalších 110.000,- Kč je připraveno na stejně nesmyslný projekt „Květnatá louka v nivě Běchovického potoka“. Nevyšlo to s prameništěm, ani se sázením stromů, ani s tůňkami (s bídou je jen jedna tůňka s nejasným zdrojem zavodnění), tak se snad chytne kvítí. Otázkou je, jestli tito ekoaktivisté nezískávají granty (za posledních 8 let jde o necelý milión jenom z magistrátu a celkem o více jak 2 mil.) především proto, aby z nich skryté financovali třeba své politické představy a volební kampaně, protože občanům Újezda tyto pochybné a nic neřešící aktivity nepřinášejí téměř vůbec nic. Například v grantové žádosti projektu „Revitalizace prameniště“ Z. Kazdová uvádí, že realizací projektu dojde k zabránění záplav v hustě obydlené části Újezda n/L. Tomu květnatá louka jisto jistě zabrání... Nechť si tedy ten, koho se to týká, dá ruku na srdce a zamyslí se nad svou motivací.

Jiří Lameš

Mokřadní tůň neznámého zvodnění s hladinou vody hluboko pod úrovní okolního terénu s vysázeným orobincem ve vyšším patře již usychajícím

Koryto potoka opět bez vody, občasný vodní tok je prostě jen občasný tok

Téměř všechno je dost jinak aneb život ve lži

Jak víme z dějin, život ve lži a pomatení mysli nepostihuje jen jedince, ale i velké skupiny lidí a celé národy.

Není tomu ani sto let, co se téměř 90 miliónů lidí v jednom evropském státě zbláznilo spolu se svými vědci. A začali se považovat za nadřazenou lidskou rasu. Jejich lékaři dělali pokusy na „druhořadých“ lidech jako na zvířatech a jejich antropologové onu nadřazenou „vědecky“ prokazovali. Začali chytat "málo vyvinuté rasy lidí" a nejrůznějšími způsoby je likvidovat. A to vše se dělo ve státě, který měl jedny z nejkvalitnějších vysokých škol na světě a považoval se za výkvět inteligence. A přesto zde došlo k totálnímu zhroupení miliónů vzdělaných i nevzdělaných lidí!

V jiném národě na východ od sud došlo ve stejné době k podobnému zesílení, v němž jeho příslušníci zavraždili desítky miliónů spoluobčanů kvůli prohlášení ateistické ideologii.

Samozřejmě, jak v předešlém, tak ani v tomto případě ne všichni onomu úpadku rozumu podlehli.

I dnes existuje významná skupina lidí, včetně vědců z celého světa, která nepodlehla vyznávání poblázněného davu, že náš svět vznikl sám od sebe za milióny let. A proto nevyznává nevědecký nesmysl, že cosi kdysi dávno explodovalo a vytvořilo vesmír. Vědci z této skupiny berou vážně například poznatky z biochemie, že

mrtvé chemické prvky se nemohou samy od sebe oživit. Staví se na odpor všeobecně rozšířenému nesmyslu, že kdysi dávno slepé začalo vidět, hluché slyšet, rybám narostly nožičky a vylezly na souš a jedna skupina opic zase slezla ze stromů a začala hrát šachy. Na tyto nevědecké evolucionistické hlouposti věří dnes davy lidí, ale mnoho vědců ukazuje na faktech, že jde především o fantazii, která se skutečnou vědou nemá mnoho společného!

Jedním z nejsenzáčnějších současných objevů v paleontologii, naprosto popírající teorii evoluce, jsou četné nálezy měkkých tkání dinosaurů a jiných organismů ve zkamenělinách. Evoluční teorie tvrdí, že dinosauři vyhynuli zhruba 60 miliónů let předtím, než se na zemi objevil první člověk. Jak by ale mohla tkáň nebo řada velmi rychle se rozpadajících biologických struktur vydržet ve volné přírodě milióny let v měkkém stavu? V kostech dinosaurů se našly pružné vazby a krevní cévy, pozůstatky červených krvinek a elastin, laminin či osteokalcin. Pokud by tyto kosti byly skutečně staré desítky miliónů let, tak by žádná taková biologická struktura, rychle podléhající rozkladu, neměla být přítomna. Pokud ovšem dinosauři nežili s člověkem společně po dlouhou dobu. O čemž máme různá písemná svědectví z minulosti (např. Bible) spolu s mnoha archeologickými nálezy (např. figurky či rytiny dinosaurů) a další důkazy.

Hans-Joachim Zillmer

Darwinův omyl

Archeologické vykopávky dokazují
Lidé a dinosauři žili
ve stejné době

Bestseller německého autora, který byl knižně vydán před 16 roky (aktualizovaná a rozšířená verze vyšla před 9 roky)

Lidé věří v evoluci proto musí zavírat oči před fakty, nebo vypnout mozek a dogmaticky lpět na své víře, podle které žádná inteligence ke vzniku světa nebyla potřeba. Vše je dílem evoluce.

Něco podobného se ale stalo nacistům i komunistům - omílali do omrzení stranická hesla a dogmata až dav začal ignorovat realitu. Ti první věřili, že tomu tak bude 1000 let, ti druzí už rovnou na věčné časy a nikdy jinak!

Pavel Kábrt

Pozvánka na přednášku

(viz první strana)

Dalším hostem v sérii našich přednášek bude Pavel Kábrt (nar. 22. 3. 1949), autor knihy *Jak se nezbláznit: 33 omylů rozšířených dnes mezi lidmi*, pravidelný přispěvatel do našeho časopisu.

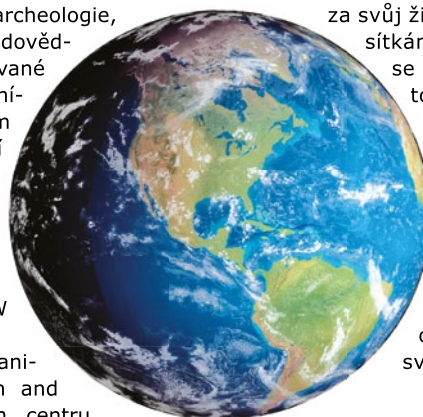

Český klub skeptiků Sisyfos mu v roce 2010 udělil stříbrnou cenu Bludný balvan „za dlouholetou propagaci vědeckého kreacionismu“. Je dlouholetým členem americké vědecké společnosti Creation Research Society (CRS). O té se dá velmi zjednodušeně říci, že odmítá výklad vzniku světa čirou náhodou a tvrdí, že svět vznikl zášahem vyšší inteligence. Pro svá tvrzení předkládá na přednáškách různé důkazy a poznatky z mnoha oborů. Například z archeologie, genetiky a dalších přírodovědných disciplín. Prezentované materiály má díky osobnímu přátelství s některým z vědců, další pocházejí od institucí CMI (Creation Ministries International), AiG (Answers in Genesis), ICR (Institute for Creation Research), ID (Intelligent Design), W&W (Wort und Wissen) atd. V roce 2005 spoluorganizoval konferenci „Darwin and Design“ v Kongresovém centru

v Praze, jejímž hlavním organizátorem byl americký biochemik Charles Thaxton, autor knihy *Tajemství vzniku života*. Vystupoval v televizi a v rozhlasu, v poslední době se však z veřejného vystupování již spíše stahuje. Proto jsme rádi, že přijal naše pozvání.

Často opomíjenou skutečností je fakt, že za svůj život pomohl nezištně desítkám občanů v nouzi vrátit se do života. Mnohé z nich totiž doslova našel na ulici, vzal je do svého příbytku a dal jim šanci začít znovu. Bez koncepcí, akčních plánů a dalších vymožeností moderní doby. Z tohoto pohledu patří mezi výjimečné a ojedinělé osobnosti v soudobém světě.

Petr Duchek

Petice

dle čl. 18 Listiny základních práv a svobod a zákona č. 85/1990 Sb. o právu petičním „za zachování Základní kynologické Organizace 394 – Újezd nad Lesy na stávajícím cvičišti“. My, níže podepsaní, prostřednictvím této petice žádáme, aby:

1. zastupitelstvo MČ Praha 21 projednalo důvody (včetně samotné výpovědi) z nájmu pozemků sloužících jako cvičiště pro Základní kynologickou organizaci a
2. uložilo Radě MČ Praha 21 neprodleně revidovat vlastní usnesení (kterým byla výpověď dána) na usnesení o zpět vzetí výpovědi. Základní Kynologická Organizace má v Újezdě nad Lesy již více jak třicetiletou tradici. Proto si přejeme, aby i nadále působila na stejném místě – cvičišti a zastupitelstvo odmítlo výpověď bez udání důvodu. Děkujeme.

V Újezdě nad Lesy, 21. 7. 2017

Petici sestavil:

Český kynologický svaz ZKO Praha 9 – Újezd nad Lesy – 394
se sídlem: Praha – Koloděje, Deštná 128/8, PSČ 190 16

Petici je možné podepsat na adrese:

hospoda Na obušku,
Malešovská 1652
(objekt s prodejnou Albert na Rohožníku)

inzerce

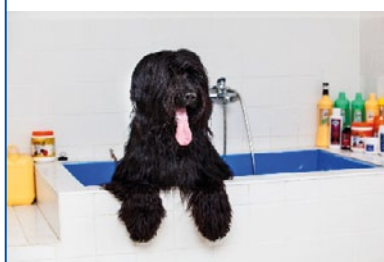
NOVĚ OTEVŘENÝ PSÍ SALÓN

Pilovská 1578 - vchod z Brzické ul., Újezd nad Lesy

www.facebook.com/psi.salon.Noblesse

e-mail: noblesse2017@seznam.cz

mob.: 602 507 838

Péče o srst v značkové italské kosmetice

Iv San Bernard

Profesionální a pozitivní přístup zárukou!

Ani VELKÝCH, ani hodně zacuchaných
psů se nebojíme

ZÁMEČNICKÁ POHOTOVOSTNÍ SLUŽBA NON-STOP

Otevření zabouchnutých
a zamčených dveří bytů, aut, trezorů

Tel.: 776 422 227

SMLUVNÍ CENY

www.sute-pisky.cz

AUTODOPRAVA

603 242 142

Milan Petružálek - mobil:

- ✓ odvoz kontejnery
- ✓ sutě, odpad, písky
- ✓ recykláty, tříděná zemina
- ✓ přeprava materiálu
- ✓ multikára, Avia, Iveco, Tatra
- ✓ zemní - výkopové práce, demolice

VYTISKENEME VŠE

OD VIZITKY PO BILLBOARD

OD JEDNOHO KUSU PO PALETY...

Areál VÚ Běchovice 604 817 600 www.tiskarnabetis.cz info@tiskarnabetis.cz BetisTiskarna

Koupání zvířátek - mytí Lesní galerie I.

Jedni ničí, jiní opravují ... netlacháme - ale makáme
Lesní galerie si to zaslouží

Sejdeme se ve čtvrtek 5.10. v 15 hod

u Masarykovy školy
u vstupu do LG1

Okó SPOLEK
Vamos

„Vezměte s sebou mámu, tátu, kamarády
a dobrou náladu,
ať jsou Lesní galerie jako po zrodu”

